

Het paren en ontparen van elektronen en zeer veel daar omheen.

Inleiding

Hoe kunnen wij eenvoudig en gemakkelijk het **paren en ontparen** van elektronen onomstotelijk aantonen voor het verkrijgen van gratis energie, genezingen en welzijn voor alle mensen op onze aarde?

Dat zijn de hoofdonderwerpen van dit document.

Tussen de bewijzen door worden vele bekende voorbeelden gegeven van toepassingen met gepaarde elektronen en over-unity, die bestaan of hebben bestaan en indien nodig weer kunnen worden nagebouwd.

Daarnaast worden in het kader van genezingen enkele frequenties en technieken kritisch bekeken met wat zij wel en niet kunnen.

Natuurlijke krachten

Wij hebben geleerd, dat vrije elektronen elkaar afstoten en dit afstoten is weerlegbaar vast te stellen. Want.

Als wij ons realiseren, dat magnetische krachten **10.000 keer** sterker zijn dan elektrische krachten, dan zouden wij met magnetische krachten elektronen zodanig bij elkaar kunnen brengen, dat zij met elkaar gaan paren en hierbij een elektrisch **neutrale** tetraëder vormen zonder een spinmoment, omdat alle vier de magnetisch holle kommen, waaruit deze tetraëder bestaat, aan elkaar gelijkwaardig zijn.

Als wij de vorm van een elektron bekijken, dan bestaat deze uit twee holle magnetische kommen, die loodrecht op elkaar staan met daar tussen de massa, zie figuur 1 en de 4 Primer Field video's van David Lapoint.

Figuur 1. Weergave van twee elektronen, die uit twee holle magnetische kommen bestaan met daar tussen de massa, die met magnetische inducties worden gepaard en ontpaard. De gepaarde elektronen nemen de vorm van een supersymmetrische tetraëder aan.

De gemakkelijkste manier om deze elektronen-vortexvorm drastisch te veranderen is door twee elektronen haaks in elkaar te schuiven, waarbij alle vier de holle magnetische kommen gelijkwaardig aan elkaar worden en wij ruimtelijk gezien een tetraëder hebben gekregen, die supersymmetrisch is.

Deze tetraëder heeft geen spin en geen lading. Bij het paren van de elektronen verdwijnen ruimtelijk gezien tijdelijk twee ladingen, die bij het ontparen weer tevoorschijn komen.

De kracht van het magnetisch veld bij het paren uitgeoefend, bepaalt de eigenfrequentie van de tetraëder, die het zijn gehele bestaan blijft behouden. De tetraëder is daardoor een scalair deeltje geworden.

Dit neutrale duodeeltje met een groot aantal namen, zoals Etherisch licht energie, Prana, Levens energie, Vitale levenskracht, Universele levenskracht, Chi of Qi, Orgone, Odische energie, Koude elektriciteit, Nulpunt energie, Scalaire energie, Tachyonen, Radiant energie, Gravitonen, Neutrino's, Gepaarde elektronen en de lijst gaat maar door, wordt niet geremd door de paramagnetische etherdeeltjes, waarin alles in het heelal is opgelost en zweeft.

De tetraëder gaat daardoor net als de twee tegengesteld in elkaar gedraaide **magnetische** Noord en Zuipdooldeeltjes **duizenden keren** sneller door de ether dan de veel kleinere elektromagnetische (radio/licht)deeltjes, die wel door de paramagnetische etherdeeltjes worden geremd.

Deze gepaarde elektronen gaan daarbij overal doorheen en gaan het liefst **supergeleidend** bij kamertemperatuur door metalen, koolstof, water, aarde en massa.

De compacte atmosferische lucht rondom de aarde is daarbij een weerstand voor deze deeltjes en zij zoeken daarbij liever eerst de kleine massa op richting een grotere massa, zoals de aarde, waardoor de kleine massa via de zwaartekracht, die de gepaarde elektronen veroorzaken, aan de aarde wordt gebonden.

Hierbij is de **zwaartekracht** 10^{-40} keer zwakker dan de **magnetische kracht**.

Hoe zwaarder een element is des te meer gepaarde elektronen het aantrekt en door zich heen laat stromen richting de aarde.

Als voorbeeld trekt vloeibare kwik veel gepaarde elektronen aan en kan geluid deze vloeistof gemakkelijk laten trillen. Omdat de gepaarde elektronen longitudinale golven zijn en de kwikvloeistof deze golven goed geleidt, worden de gepaarde elektronen door het trillen van kwik via bijvoorbeeld geluid ontpaard in vrije elektronen, die als gratis energie kunnen worden geoogst. Zie Tartarië met hun prachtige akoestische energiegebouwen en genezingshuizen, die allen op onze aarde zijn vernietigd. Deze gebouwen hadden kwikbollen en vele metalen soorten antennes op hun daken om zoveel als mogelijk is gepaarde elektronen uit de ruimte op te vangen.

Tijdens de passage van de gepaarde elektronen door het heelal en materie kunnen zij resoneren met materie en massa, die dezelfde frequenties hebben, waarbij zij uiteenvallen in vrije elektronen en warmte.

Hoe hoger de eigenfrequentie van de tetraëder is des te meer warmte bij het ontparen vrij komt. Deze energie kan zo groot zijn, dat zij bij resonanties met vaste materie, deze momentaan verpoederen.

Zo'n 70% van alle gepaarde elektronen, die in de aarde komen, ontleiden via resonanties in de aarde in vrije elektronen en warmte en zij vormen hierbij de levensenergie voor alles in, op en de aarde zelf.

Via grote elektrische stromen in de aarde, die de magnetische velden in de aarde opwekken en instant houden, verlaten de vrije elektronen ruim 50 keer per seconde over de gehele wereld verdeeld met donderklappen de aarde richting uiteindelijk de zonnen, die deze vrije elektronen weer paren tot neutrale deeltjes en deze het koude heelal insturen voor nieuwe energie voor alles wat in het heelal vibreert en dat is alles.

Deze ontladingen vormen de Schumann frequenties tussen de aarde en de twee ionisatie gordels rondom de aarde. Aan het eind van het document wordt de Schumann frequentie van 7,83 Hz diepgaander uiteengezet.

Door het paren van twee negatief geladen deeltjes in één neutraal deeltje blijven de zonnen sterk positief geladen en blijven zij hiermee, als een sterk positief geladen plasmabol de elektronen altijd aantrekken en paren, als een zeer belangrijk onderdeel van de totale energie-levenscyclus van het heelal.

De 100% gepaarde elektronen vanuit het heelal komen van alle kanten naar de aarde toe en vormen hierbij de zwaartekracht (de gravitatiekracht) en de 30%, die ongehinderd de aarde aan de andere kant verlaten de levitatiekracht.

Heft men de zwaartekracht via resonanties met bijvoorbeeld specifiek geluid op, dan kan men materie boven de aarde laten zweven. Zie als voorbeeld Tibet, waarbij monniken met behulp van muziek en zang grote rotsblokken 250 meter de hoogte in konden laten zweven voor het bouwen van een tempel.

In de huidige literatuur anno 2025 worden deze 70% gepaarde elektronen met de naam neutrino's omgezet in andere kleuren neutrino's en niet in vrije elektronen, zoals hier is vermeld, waarbij plots op papier massatoenames en inwendige energietoenames met en in vreemde deeltjes worden gecreëerd, die niet met enig verstand en kennis kunnen worden verklaard, worden onderbouwd, noch kunnen worden uitgelegd en begrepen.

Dit gecreëerd onbegrip over de neutrino's, als onmogelijke deeltjes, zijnde het meest voorkomende inerte en onbegrepen deeltje in het heelal, schaadt nog steeds het welzijn van de mens.

Het compleet negeren van de eerste en tweede ontdekkers van deze neutrino's in ons tijdperk na Tartarië, te weten baron dr Karl Reichenbach en dr Nikola Tesla, heeft de mens en mensheid veel tijd, geld, enorme ellende, ziekten, naast een zeer grote ontwikkelingsachterstand gekost in relatie tot gratis energie, genezingen, welzijn, technische vooruitgingen en bewustzijnsverhogingen, terwijl met simpele middelen, methoden en deducties (afleidingen, logisch en kritisch nadenken, boerenverstand) het paren en ontparen van elektronen kunnen worden aangetoond en worden onderbouwd.

Hierbij was baron Reichenbach rond 1820, na de enorme Tartarië affaire, waarbij alle kennis over elektriciteit was verdwenen en verborgen werd gehouden voor de mensen, de eerste mens, die naast de elektrische en magnetische energie een derde energiebron aantoonde, die overal doorheen ging en de slaapziekte bij volle maangebeurtenissen bij lichtgevoelige mensen verergerde.

Reichenbach liet hierbij eerst allerlei mensen van hoog tot laag in aanzien, arm en rijk, zeer lichtgevoelig, matig tot niet lichtgevoelig testen via een prisma in een donkere kamer in zijn kasteel en laten kennis maken met de kleuren achter de prisma verkregen vanuit maanlicht en later zonlicht.

Hierbij constateerde hij, dat lichtgevoelige mensen gevoelig waren voor bepaalde kleuren licht opgevangen in een donkere kamer via een hand achter de prisma gehouden in vanuit de maan en later zon opgevangen licht.

Nadat hij elektrische en magnetische effecten bij de lichtgevoelige mensen had uitgesloten, deed Reichenbach een paar hele bijzondere proeven.

Als eerste liet hij lichtgevoelige mensen via een glazen staaf contact maken met de verschillende kleuren licht, die uit de prima met maanlicht kwamen. Hiermee vond hij wederom mensen, die overgevoelig waren voor verschillende kleuren maanlicht. Hierbij wist hij dat elektrische en magnetische deeltjes niet door dit glas richting de lichtgevoelige mensen gingen.

Als tweede deed hij daarna iets heel bijzonders en eigenlijk ook weer niet, omdat hij daarvoor met andere proeven had uitgesloten, dat zijn lichtgevoelige mensen niet op elektrische en magnetische velden reageerden en hij daarom een derde oorzaak zocht voor de verschillende lichtovergevoeligheden van deze mensen, die arm, rijk, in aanzien, gewone mensen en uitgeslotenen van de maatschappij waren.

Hij zocht een derde energiebron buiten elektriciteit en magnetisme, die door hem waren uitgesloten als oorzaak voor de lichtgevoeligheden en hij vond deze.

Reichenbach sloot om de glazen buis, die achter de prisma werd gehouden, om hiermee verschillende kleuren maanlicht te kunnen selecteren, verschillende soorten metalen draden. Deze draden laten geen **elektromagnetisch licht** door, wel zoals verderop wordt aangetoond etherische lichtenergie, dat de meeste mensen niet kan zien. Helderzienden wel.

Hierna richtte Reichenbach **contactloos** deze verschillende metalen draden richting zijn lichtgevoelige mensen, die afhankelijk van het type draad, kleur maanlicht en de afstand draad mens en mate van lichtgevoeligheid hier verschillend op reageerden.

Bij al deze onderzoeken sprak Reichenbach, noch zijn medewerkers, tijdens de onderzoeken niet met zijn onderzochte mensen, die later hoofdzakelijk lichtgevoelig waren over de behandelingen en de mogelijke gevolgen, die plaats konden vinden, om hiermee enige bevooroordeling en interpretatie te voorkomen.

Met behulp van verschillende soorten metalen platen op het dak van zijn kasteel en de hulp van zijn dochter op het dak leidde hij vervolgens deze energie via verschillende soorten metalen draden richting een donkere kamer onder in zijn kasteel, alwaar hij uit de verschillende soorten metalen draden en platen onderscheid kon maken tussen de lichtgevoeligheden.

Omdat Reichenbach via zijn dochter op het dak kon zien, wanneer zij contact met de platen maakte, kon hij charletanten, die aandacht zochten uitsluiten.

Reichenbach zag zelf niets uit de draden komen en daarom vroeg hij meerdere helderzienden naar de draden te komen kijken. Zij melden, dat uit de verschillende soorten draden constante kleuren licht kwamen met vlammen van soms wel 30 centimeter lengte. Koperdraden produceren daarbij groen licht en legde Reichenbach hiermee de basis voor elektrocultuur, dat nu weer in opkomst is. De mogelijke oorzaak van de slaapziekte wordt na een aantal bewijzen tegen het eind uitgelegd.

Rond 1930 herhaalde en verbeterde dr Van Gaalen Hieronymus deze elektroculuur door met aluminium platen op het dak van zijn garage, deze met koperen draden contactloos te geleiden naar gepootte zaden in aarde onder in zijn kelder, die compleet van het licht waren afgesloten. Deze zaden groeiden als normale planten op en waren groen van kleur. Normaal blijven planten, die in het donker groeien chlorofylarm en dus wit. Kijk hierbij naar de asperges. Hieronymus heeft daarnaast meerdere hele bijzondere, zelfs verbazingwekkende apparaten rondom gepaarde elektronen gemaakt.

Nikola Tesla heeft vanaf 1880 veel van de opstellingen van Reichenbach nagebouwd en zo kon hij met aluminium platen en één draadje lampen laten branden. Later kon hij lampen zonder draadjes laten branden. Hiervan zijn meerdere foto's van Tesla bekend met draadloze lampen in zijn hand, die branden.

Jaarlijks worden honderden miljoenen euro's/dollars uitgeven om met zeer grote geavanceerde apparaten per jaar zo'n 10 lichtflitsen per apparaat aan te kunnen tonen, terwijl met zelfs een kapotte TL buis miljarden flitsen per seconde uit de zelf aangeleverde gepaarde elektronen reproduceerbaar, herleidbaar en herhaalbaar zijn waar te nemen. De totale kosten van deze laatste opstelling zijn minder dan 20 euro.

Het aller belangrijkste hierbij is, dat met dit simpele apparaat het **paren en ontparen** van elektronen **onomstotelijk** is vast te stellen.

De grote fout, die met deze grote en dure apparaten wordt gemaakt is, dat zij geen rekening houden met de supergeleiding van de gepaarde elektronen, die bijna overal supergeleidend en met supersonische snelheden doorheen gaan.

Pas als zij met iets kunnen trillen, vallen zij uiteen in elektronen en warmte. Nooit eerder.

De cyclus paren en ontparen van elektronen met behulp van magnetische inducties wordt in figuur 2 nogmaals weer gegeven in samenhang met de gehele levenscyclus van de elektronen, zijnde de levensenergie voor alles wat leeft en vibreert in het heelal.

Dit als inleiding voor het volgende hoofdstuk waar het paren en ontparen worden aangetoond.

Het paren en ontparen

Het onomstotelijk aantonen van het paren en ontparen van elektronen kan heel gemakkelijk met behulp van een Tesla bol, Tesla spoel, magnetron en een gyrotron.

Wij beginnen met een kleine Tesla spoel, die **aanstaat** en aan de bovenkant vonken produceert.

Zo'n Tesla spoel is thans voor minder dan 10 euro via internet te kopen.

Met de vonken bovenop de spoel gaan wij straks verder.

Eerst houden wij bij deze Tesla spoel een (stukke) TL buis, die gaat gloeien. Stuk betekent hier, dat het licht vacuüm in buis nog aanwezig is, maar de startersontlading is doorgebrand, waardoor deze buis niet meer brandt met behulp van intacte 230 volt wisselstroom aansluitingen.

De vraag, die bijna niemand zich stelt is, waarom gloeit hier deze (stukke) TL buis?

In deze TL buis zitten gasmoleculen onder licht vacuüm, waardoor zij als moleculen veel ruimte hebben om te bewegen en te trillen.

Deze TL buis gloeit, omdat vrije elektronen deze gasmoleculen in deze TL buis aanslaan en daarbij gebonden elektronen in hogere banen om de kernen van deze gasmoleculen duwen. Deze verplaatste elektronen in de gasmoleculen zenden bij terugkeer naar hun oude elektronenbanen licht uit. Met behulp van fosforpoeder, een andere vinding van Nikola Tesla, wordt het licht omgezet in wit licht, dat wij kunnen zien.

Bij het optimaal werken van de Tesla spoel ontstaan in deze gloeiende TL buis vrije elektronen, die gasmoleculen aanslaan.

Deze vrije elektronen kunnen in vrije vorm vanaf de Tesla spoel **niet** door de glaswand van de TL buis, omdat glas een goede elektrische isolator is.

Deze vrije elektronen ontstaan pas in de TL buis, waarschijnlijk via resonanties (trillingen) van gepaarde elektronen met de gasmoleculen.

Deze gepaarde elektronen gaan wel door het glas en ijzer en de elektromagnetische deeltjes (licht-deeltjes) gaan niet door de metalen, zie Reichenbach en verderop.

Hiermee is vast te stellen, dat de lichtgevoeligheid van de mensen met slaapziekte niet door licht, maar door een tekort aan bepaalde gepaarde elektronen wordt veroorzaakt. De uitleg over dit tekort volgt aan het eind.

Vanaf de Tesla spoel, die nog steeds aan staat, kunnen geen vrije elektronen via het het glas de gasmoleculen aanslaan.

De vrije elektronen moeten derhalve in een andere vorm in de TL buis terecht komen en daar resoneren met de ijle gasmoleculen.

Dat zouden de gepaarde elektronen kunnen zijn, maar dat feit is hier nog niet onomstotelijk bewezen. Wij gaan daarmee verder.

Zodra de Tesla spoel uit gaat, stopt meteen het gloeien van de TL buis. Omgekeerd geldt ook. Zodra de Tesla spoel aanstaat, gloeit de TL buis in de juiste nabijheid van de spoel gehouden. Het gloeien van de TL buis staat hiermee in relatie met het aan staan van de Tesla spoel.

De meest simpele vorm voor het compleet veranderen van de elektronen is de supersymmetrische tetraëder, die uit twee elektronen is opgebouwd en bij resonanties met materie met dezelfde eigenfrequentie als de tetraëder, uiteen vallen in twee elektronen en warmte.

Dit resonantie principe met ijle lucht in de TL buis wordt nader uiteengezet, daarna volgen de bewijzen.

Vacuüm

Het beperkt vacuüm in de TL buis moet een bepaalde waarde hebben. Is dit vacuüm te groot, dan vinden minder goede resonanties met de schaarse gasmoleculen plaats en ontstaan hiermee minder tot bijna geen resonanties, waarbij elektronen vrij komen. De TL buis gloeit hier dan beperkt of helemaal niet op.

Is de gasdruk te hoog in de TL buis, dan vinden eveneens minder flexibele resonanties plaats, maar nu vanwege het feit, dat de gasmoleculen te weinig vrije ruimte hebben om goed te kunnen resoneren.

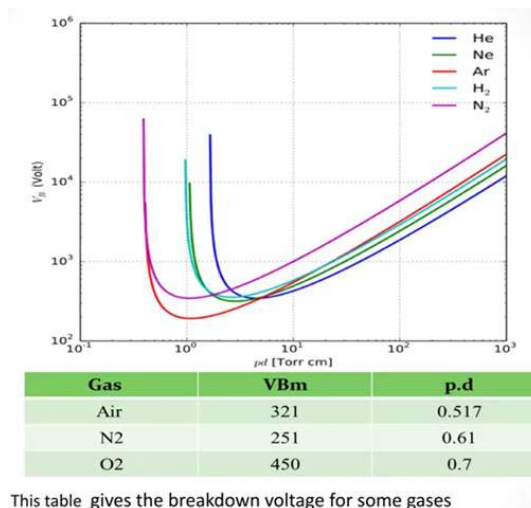
Dr F. Paschen heeft rond 1890 en later dit vacuümverschijnsel met gassen en ontladingen uitgebreid bestudeerd en deze gegevens gepubliceerd, zie figuur 3.

Deze Paschen gegevens zijn belangrijk voor het maken van elektrische schakelingen met behulp van gepaarde elektronen.

Bij hoog vacuüm in de schakelaar (linkerkant figuur 3) heeft men grote elektrische isolaties variërend van één tot vele tientallen kilovolts, die op te heffen zijn met veel en vooral voldoende gepaarde elektronen, die resoneren met de beperkt aanwezige gasmoleculen, deze ioniseren en elektrisch bekeken tijdelijk supergeleidende plasma's vormen.

Op het ene moment hebben wij in de schakelaar grote elektrische isolaties en met het toevoegen van voldoende gepaarde elektronen supergeleidingen in het plasma. Daarbij worden extra elektronen uit de Tesla spoel aan het circuit toegevoegd, wat als energiewinst is te beschouwen.

Hiermee overtreft deze pseudovonkenschakeling, zoals deze in de literatuur wordt genoemd, de vaste componenten schakelingen vele, vele malen qua vermogen, robuustheid, duurzaamheid, breekbaarheid, overlevingsduur, storingsgevoeligheid en schakelsnelheden, die op kunnen lopen tot in het THz gebied. (T=Tera is 10^{12}).

Figuur 3. Paschen gegevens, waarbij de relaties gassen, gasdrukken en afstanden tussen elektrische ladingen in kaart zijn gebracht met het resultaat wanneer een vonk bij een bepaalde voltage overspringt.

Wij gaan weer terug naar de werkende Tesla spoel

Externe **elektrische** en **magnetische velden** vanuit de Tesla spoel zouden de gasmoleculen in de TL buis aan kunnen slaan.

Deze beide opties sluiten wij compleet uit door de gehele Tesla spoel in een dichte volledig afgesloten ijzeren broodtrommel op te sluiten en deze daarin aan te zetten. Bij de broodtrommel houden wij een TL buis, die weer gaat gloeien.

De ijzeren broodtrommel houdt als een kooi van Faraday de elektrische en magnetische velden volledig tegen en alsnog blijft de TL buis gloeien.

Gepaarde elektronen gaan wel door het ijzer, zie Reichenbach.

De gepaarde elektronen gaan daarbij in een andere Tesla opstelling zelfs door meerdere dikke lagen roestvrij staal. Dat doen elektromagnetische en magnetische deeltjes en de vrije elektronen niet.

Sterke magneten in de buurt van een werkende Tesla bol en Tesla spoel hebben, daarnaast geen effect op hun werkingen.

Condensatoren aan de spoel

Aan de Tesla spoel koppelen wij meerdere goedkope 4N00x dioden in serie verbonden met een negatieve pool van een grote Elco condensator (30 uF, 4,6 kV). De dioden staan zo gericht, dat zij de elektronen verhinderen van de negatieve pool af te stromen. De positieve condensatorpool wordt gekoppeld aan de aarde van de Tesla spoel en aan de base van de transistor in een Slayer exciter opstelling. Het voltage, dat wordt toegepast, is 24 volt met een netto stroom van 0,3 Ampère vanuit twee kleine gel-accu's geleverd. Hierbij gaat ongeveer 10 Ampère heen en weer door de transistor, als de Tesla spoel **aan en uit** gaat met frequenties rond de 2 MHz, waardoor de transistor moet worden gekoeld. Netto gebruikt deze Tesla opstelling maar 8 Watt vanuit de accu's.

Bij de start van de opstelling is het voltage van de condensator 0 volt. De Tesla spoel wordt minder dan 1 seconde aangezet en daarna wordt het voltage van de condensator weer gemeten, die nu een paar honderd tot wel 1000 volt hoog kan zijn. Via lampen in serie wordt deze condensator ontladen en deze test kan net zo vaak worden herhaald, als men wenst, met steeds weer het zeer snel laden van de condensator.

In deze opstelling plaatsen wij nu een **zeer dun** koperdraadje met bijvoorbeeld een diameter van 0,05 mm en een paar cm lengte in serie tussen de Tesla spoel en de dioden.

Wederom starten wij de Tesla spoel minder dan 1 seconde op en meten daarbij het voltage, die eveneens een paar honderd volt tot wel 1000 volt kan zijn. Dezelfde hoogte aan voltages als met het dikke draad.

Als nu deze condensator via kortsluiting wordt ontladen, dan realiseert en schrikt men van de hoeveelheid nieuwe elektronen, die binnen 1 seconde zich op deze negatieve pool hebben gevormd. Deze ontlading gaat namelijk met een enorme knal gepaard en dan weet men vervolgens, dat door het dunne draadje deze lading niet in vrije elektronenvorm is vervoerd, want dan zou dit dunne draadje momentaan zijn verbrand.

Naar deze condensator gaat bij kamertemperatuur dus supergeleidende energie in de vorm van gepaarde elektronen, die aldaar via resonanties worden ontpaard in vrije elektronen.

Door dit dunne draadje vindt supergeleiding van energie bij kamertemperatuur plaats, een verschijnsel, die Nikola Tesla rond 1890 beschreef en als gratis energie voor de gehele wereld wilde toepassen. Hiermee transporteerde hij met zijn Wardencllyffe toren de gepaarde elektronen via staande longitudinale golven door de gehele aarde, die daarna overal op de aarde in de vorm van vrije elektronen konden worden afgetapt, als men maar deze gepaarde elektronen **eerst** liet resoneren met iets, dat precies dezelfde eigenfrequentie had. Deze frequentie kende men vanuit de Wardencllyffe toren.

Omdat men hiermee gratis energie aan de mens leverde, werd deze toren stopgezet en later compleet afgebroken.

De Russen prof. dr D.S. Strebkov, dr S.A. Avramenko en dr A.I. Nekrasov hebben 100 jaar later aangetoond, dat door een metalen draadje van bijvoorbeeld koper met een diameter van 10 tot 100 μm en lengten van vele duizenden kilometers met supersonische snelheden 10 GWatt aan energie bij kamertemperatuur in de vorm van gepaarde elektronen konden worden getransporteerd. Later hebben Strebkov en Nekrasov bewezen, dat zelfs 70 TWatt ($T=\text{terra } 10^{12}$) aan energie door deze dunne draadjes konden worden verstuurd.

Deze energietransporten bij kamertemperatuur maken de huidige horizon-, elektromagnetische en milieuverstorende elektriciteitskabels in onze natuur en milieu aanwezig belachelijk en compleet overbodig.

Een paar dunne draadjes parallel geschakeld kan alle energie, die Nederland per dag verbruikt, supergeleidend en supersonisch snel transporteren naar elke plek, die men aansluit.

Een centraal punt, die voor Nederland alle energie levert is daarbij voldoende.

Positief en tegelijk negatief geladen condensatoren

Plaatst men een tweede serie dioden aan de top van de Tesla spoel richting een tweede condensator even groot als de vorige, maar nu in serie verbonden met de positieve pool van de condensator met daarbij de negatieve pool aan de base van de Slayer exciter opstelling, zodat de elektronen van de positieve condensator naar de Tesla spoel mogen stromen, dan worden bij de start van de Tesla opstelling binnen 1 seconde de beide condensatoren geladen. De eerste condensator is wederom een paar honderd volt **negatief** geladen en de andere met ongeveer evenveel volt is **positief** geladen.

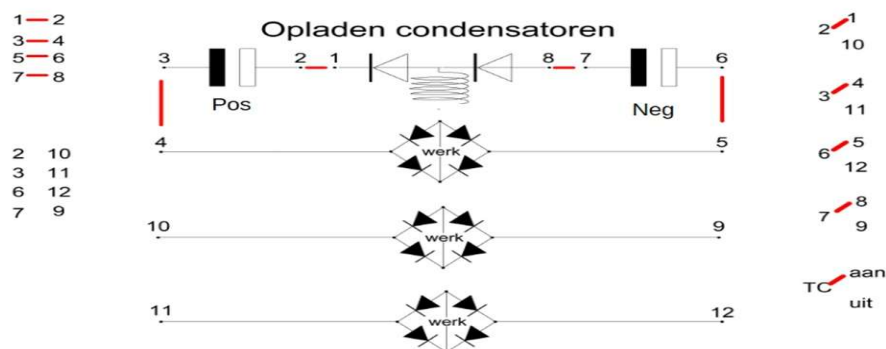
Vanuit **één** zeer dun draadje vanaf de top van de Tesla spoel kunnen wij met behulp van een Avramenko dioden opstelling een condensator zeer snel **positief** en de andere vrijwel even hoog **negatief** opladen.

Wederom een bewijs, dat wij met dit dunne draadje en de afsplitsing in twee ladingen richting de dioden en condensatoren niet met vrije elektronen maar met gepaarde elektronen te maken hebben.

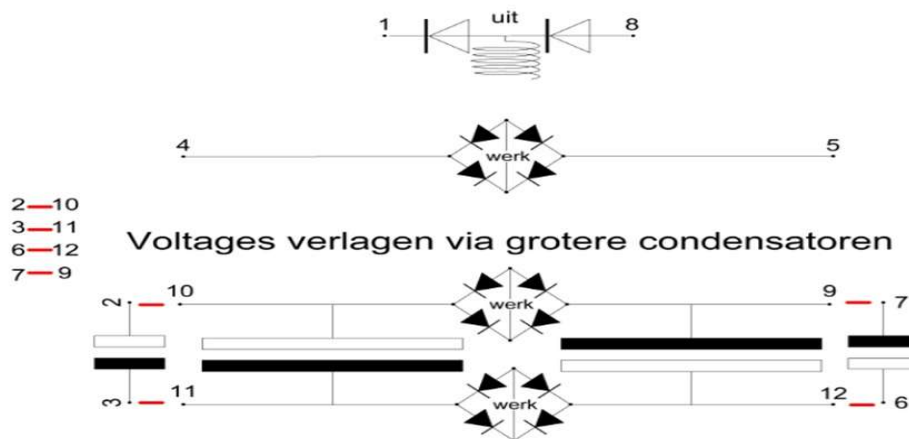
Extra energie via schakelen en de behulp van gelijkrichterbruggen

Met behulp van een soort Tesla schakelopstelling met accu's, weer een andere grote vinding van Tesla, kunnen wij deze twee **zonder accu's** opgeladen condensatoren schakelen en ontladen naar twee andere grotere condensatoren en daarbij ontladen via gelijkrichterbruggen om ze daarna weer terug te schakelen naar de Tesla spoel (of andere resonerende draadwindingen) voor nieuwe opladingen en ontladingen richting de grotere condensatoren. Deze opstelling levert ons daarbij extra energie.

Met grotere secundaire condensatoren verlagen wij daarbij de hoge ontstane voltages op de primaire condensatoren richting werkzaamere voltages op de secundaire condensatoren. In de figuren 4 en 5 staan de beiden schakelopstellingen weer gegeven.

Figuur 4. Met behulp van een Tesla opstelling en dioden worden zeer snel twee condensatoren opgeladen. Hierbij staan de schakelingen in rood weergegeven aan. Bij het laden en ontladen van de condensatoren zijn samen altijd evenveel elektronen op de beide polen aanwezig. Wordt een van beide polen met elektronen geladen, dan verlaten evenveel elektronen op de andere pool deze condensator. Voor de negatief geladen condensator (rechts) geldt, dat dan evenveel elektronen richting de gelijkrichterbrug moeten gaan en graag naar de positief geladen condensator (links) willen om hier de elektronen aan te vullen, die op de andere pool naar de positieve Tesla spoel zijn gegaan. Via het verbinden van beide condensatoren met een gelijkrichterbrug verkrijgen wij extra werk, die kan worden benut.

Figuur 5. Wij sluiten nu de Tesla spoel geheel **uit** en ontkoppelen beide condensatoren en sluiten deze primaire condensatoren aan op de grotere condensatoren. Hierbij draaien wij de linkere condensator qua polen om, zodat de polen qua ladingen via gelijkrichterbruggen tegenovergesteld aan elkaar gekoppeld staan. Vervolgens laten wij alles via de bruggen ontladen, die werk voor ons verrichten. Na het ontladen koppelen wij de primaire condensatoren weer aan de Tesla spoel, die opnieuw wordt gestart voor een volgende ladingcyclus. In rood staan de schakelingen weergegeven, die aan moeten staan voor het compleet ontladen van de condensatoren.

Nogmaals met een variatie op de “Tesla Switch zonder accu’s maar met condensatoren en een Tesla spoel, of draadwindingen” zijn deze primaire condensatoren naast het leveren van extra werk met behulp van voltageverdubbeling, andere condensatoren en gelijkrichterbruggen te ontladen.

Hoe krijgen wij deze condensatoren positief en negatief geladen?

De **positieve** lading op de tweede condensator ontstaat vanwege het feit, dat op de Tesla spoel enorm veel elektronen worden gepaard en deze supergeleidend en super snel de spoel verlaten richting de twee condensatoren. Aldaar aangekomen worden deze gepaarde elektronen via magnetische resonanties ontpaard. Hierbij moet rekening worden gehouden met de eigenfrequenties van de condensatoren, die moeten passen bij de frequenties van de aangeleverde gepaarde elektronen uit het apparaat, zoals bij draadwindingen voor toepassingen met hogere voltages en frequenties dan een Tesla spoel.

Op de positieve pool stromen de net ontstane vrije elektronen beperkt gehinderd via de serie dioden naar de sterk positief geladen Tesla spoel voor een nieuwe paringscyclus. Hierdoor wordt deze pool positief geladen. Op de andere negatieve pool worden de nieuwe vrije elektronen door de serie dioden gehinderd deze pool te verlaten en wordt deze negatief geladen. Wij verkregen hiermee een dubbele hoeveelheid energie, die wij met behulp van schakelingen naar andere condensatoren en gelijkrichterbruggen nog meer extra energie laten leveren, naast nog een voltage verdubbeling door een condensator om te draaien. Zie de figuren 4 en 5.

De kale Tesla spoel met zijn vonken

Als op een werkende Tesla spoel bovenop niets wordt aangesloten, dan ontstaan hier op de scherpe punten en hoeken puntladingen en vonken, die duidelijk zijn waar te nemen. Deze vonken ontstaan als volgt.

De Tesla spoel paart op een cascade machtige wijze elektronen (vele, vele malen sneller dan exponentieel), die supergeleidend en supersonisch deze spoel verlaten. Hiermee wordt deze spoel zeer snel, zeer positief geladen en ontstaan op de scherpe punten en hoeken hoge positieve ladingen, die in de nabije omgeving **elektrische** maar vooral **magnetische** inducties veroorzaken. Deze magnetische velden resoneren met de gepaarde elektronen in de nabije omgeving, waarmee ons universum stampvol zit en ontparen hierbij een groot aantal gepaarde elektronen tot vrije elektronen, die vanwege elektrische krachten versneld op weg gaan naar de sterk positief geladen puntladingen op de spoel en onderweg de nodige gasmoleculen aanslaan, die daarna licht uitzenden, dat wij waarnemen als een vonk.

Hierbij is duidelijk waar te nemen, dat hoe dichter men bij de werkende spoel komt des te meer licht aldaar wordt geproduceerd vanwege de vele nieuwe vrije elektronen uit de nabije omgeving, die versneld onderweg zijn naar de sterk positief geladen Tesla spoel.

Supergeleidende supersonische etherische lichtenergie als energiebron

Rondom de Tesla spoel en alles in ons heelal zit een energiebron, die 96% van de energie en massa van het gehele universum inneemt en uit gepaarde elektronen bestaat met een zeer uitgebreid spectrum aan eigenfrequenties voor alles passend in het heelal in de vorm van levensenergie. Deze schone, niet vervuilende, niet te ruiken en nooit op te raken energiebron oogsten wij nu via de top van de Tesla spoel met behulp van condensatoren, bruggen, dioden en een afgeleide van de Tesla schakeling, zie als voorbeeld de figuren 4 en 5.

Omdat de gepaarde elektronen supergeleidend supersonisch snel overal graag door heen gaan en het liefst ongehinderd naar grote massa's, moet men zorg dragen, dat wil men deze gepaarde elektronen **oogsten**, die men vlak hiervoor als energiebron heeft gemaakt, deze niet supergeleidend supersonisch richting de aarde moet laten gaan, maar **eerst** moet ontparen, om daarna deze vrije elektronen te kunnen gebruiken voor vrije energie. Doen wij dit fout, dan gebeurt op de condensatoren niets merkbaar, omdat de gepaarde elektronen supergeleidend en supersonisch snel richting de aarde of andere massa zijn gegaan.

Bekijk in deze eveneens de grote dure apparaten, die op zoek zijn naar neutrino's en bijna niets aantonen.

Tussentijdse samenvatting

Met behulp van het positief en negatief laden van condensatoren is aangetoond, dat de Tesla spoel gepaarde elektronen maakt en daarbij zelf sterk positief wordt geladen. Via dioden geleiden wij voor de positieve condensator deze nieuwe elektronen weer terug naar de Tesla spoel en de andere dioden sperren de elektronen van de negatief geladen condensator af te kunnen gaan.

Wij kunnen hierbij zeer dunne metalen draden gebruiken.

Als men hierbij eenzelfde hoeveelheid energie in de vorm van vrije elektronen door deze dunne draden laat stromen, dan verbranden deze onmiddellijk.

De gepaarde elektronen vanaf de Tesla spoel gaan door meerdere lagen dik ijzer en glas. Door dikke metalen gaan kunnen elektromagnetische deeltjes (radio/licht deeltjes) en de vrije elektronen ook niet of zeer moeilijk.

De magnetische deeltjes blijven daarbij het liefst door het ijzer stromen.

Houdt men bij de opstelling geen rekening met de supergeleiding en supersonische snelheden van de gepaarde elektronen, dan verdwijnen deze richting grotere massa's zonder dat men dit merkt en doorheeft. Het resultaat is dat men niets meet en waarneemt.

Genezende etherische lichtenergie

Voor genezingen van alle honderden soorten infectieziekten, waaronder bijna alle neurologische, psychiatrische en vele metaboliet ziekten, zoals hart en vaatziekten, diabetes en obesitas, naast alle tumoren, maakt men pakketjes gepaarde elektronen met een Tesla bol of een (platte) Tesla spoel met specifieke frequenties, via frequentiemodulaties verkregen, die resoneren met microben (bacteriën, schimmels, virussen, protozoa, aaltjes, wormen en andere parasieten), die deze ziekten veroorzaken. Dioden beschermen ook hier de noodzaak, dat elektronen vanuit de patiënt niet richting de spoelen kunnen stromen, die af en toe zeer sterk positief zijn geladen.

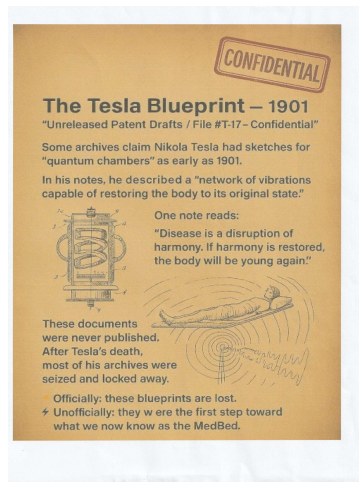
Alle genoemde ziekten hebben het disfunctioneren van de mitochondriën in de ziek gemaakt cellen gemeen, die worden veroorzaakt door intracellulaire microben (meestal bacteriën en schimmels), die de aanwezige mitochondriën uitschakelen, omdat zij deze ATP-energiebron uit de mitochondriën niet nodig hebben en deze ATP zelf via hun eigen **glyoxalcyclus** aanmaken. Daarnaast pesten zij de mitochondriën om zorg te dragen, dat de mitochondriën niet de apoptose opstarten, waarbij de microben en alles wat verder in de cel aanwezig is, worden verteerd in vetbolletjes via het proces apoptose, dat de mitochondriën opstarten, als de autofagie om hiermee de indringers onschadelijk te maken, niet lukt.

Met de gepaarde elektronen kunnen wij bij de intracellulaire microben komen. Veel medicijnen niet en nooit.

Nikola Tesla had in 1896 hiervoor een Tesla spoel ontwikkeld, die dat kon, intracellulaire bacteriën doden, heeft hij daarna in 1901 de voorloper van de huidige medische bedden bedacht, die nu bekend staan als de Med-Beds. Deze bedden maken gebruik van gepaarde elektronen, die hier tachyonen worden genoemd

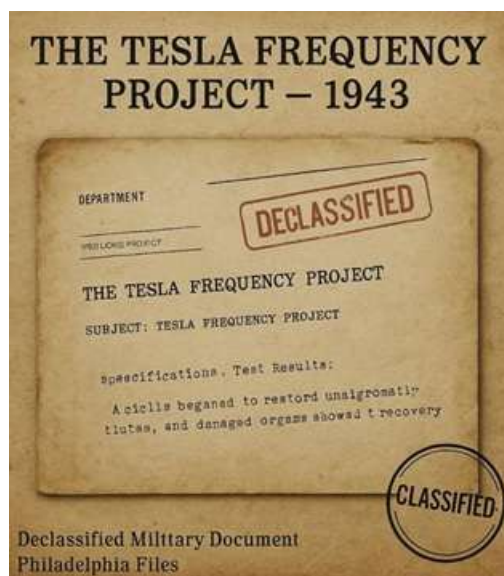
De gehanteerde gemoduleerde frequenties gepaarde elektronen pakketjes liggen in het lage Hz gebied, zodat bij resonanties niet teveel warmte vrij komt.

In 1943 had Tesla zijn idee verwerkt tot een werkbaar tachyonenapparaat, waarna hij is vermoord, zie de figuren 6 en 7.

Figuur 6. Een andere vinding van Tesla. Deze is uit 1901, die ook niet mocht worden verwezenlijkt, waardoor miljarden mensen op onze aarde onnodig en voortijdig aan vele (gemanipuleerde) ziekten zijn gestorven.

Nogmaals. In 1943 had Tesla zijn Med-Beds voor de mensen klaar, wat zijn noodlot werd.

*Figuur 7. In 1943 had Tesla in geheim zijn Med-bed klaar, wat niet door het grote geld werd getolereerd, waarna zij Tesla met zijn Bed naar een andere wereld hielpen. Gelukkig is men op meerdere plaatsen op onze aarde met succes met deze ontwikkelingen door gegaan. Hiermee hebben wij voor de buitenaardse wereld laten zien, dat wij deze bedden kunnen maken en krijgen wij deze nu gratis van verschillende buitenaardse broeders en zusters. Vanaf 12 december 2025 kregen wij via de Galactische Federatie in totaal 500.000 Med-Beds over de gehele wereld verdeeld, geleverd, die voor Kerst 2025 met behulp van hun en onze militairen werden vervoerd en bediend. Met replicatoren in luchtschepen, die rond onze aarde zweven werden deze bedden gemaakt. Iedereen op Aarde is daarbij in kaart gebracht over zijn haar gezondheidsstatus en de kwantumcomputer en U bepalen, wanneer en waar U zal worden behandeld. Het enige wat wij als mens zelf moeten doen is dankbaar hen **toestemming geven** U te mogen behandelen, als U dat wilt en kiest. De computer bepaalt hierbij de noodzaak en laat anderen, die het eerder nodig hebben voor.*

Dr R.R. Rife heeft rond 1930 en later de Tesla spoel en Tesla bol verbeterd voor het genezen van infecties en specifiek tumoren, die in principe intracellulaire infecties zijn, waarbij de mitochondriën disfunctioneren en deze cellen alleen maar glucose om kunnen zetten naar lactaat, omdat hun mitochondriën geen koolhydraten, vetten en eiwitten meer om kunnen zetten in ATP energie en water met behulp van elektronen en zuurstof. Om aan voldoende energie voor de cel te komen moet deze zuurstofloze glucose omzetting ruim 20 keer worden verhoogd, waarbij veel lactaat wordt geproduceerd, dat neutraal uit de cellen wordt gepompt richting de circulaties, die hiermee worden verzuurd. Doodt men de intracellulaire microben met gepaarde elektronen, dan herstelt de cel zich met het opnieuw aanmaken van goede mitochondriën en gaat de tumor veelal via apoptose weg. De nieuwe goede mitochondriën regelen hierbij deze apoptose. Rife heeft dit verdwijnen van de tumoren via microscopisch onderzoek en behandelingen van patiënten met diverse soorten tumoren aangetoond.

Na in 1934 met 100% succes 16 terminale patiënten met tumoren binnen 2 tot 3 maanden compleet te hebben genezen, werd zijn methode verboden en zijn laboratorium met al zijn gegevens verbrand. Daarna volgde een strijd van 45 jaar om Rife verder kapot te maken, waarbij 40 andere doktoren vanaf 1935 tot aan 1960 het leven lieten. Tesla was hier een van.

Gepaarde elektronen maken in systemen, die in resonantie zijn

Met transformatoren, de Tesla bol, Tesla spoel, magnetron, gyrotron en alles hier van afgeleid kunnen gepaarde elektronen worden gemaakt, evenals met draadwindingen in de vorm van spoelen, die men eerst positief maakt (elektronen arm) en daarna met negatieve ladingen (elektronen rijk) laat resoneren. In deze spoelen worden door de nieuwe extern toegediende elektronen magnetische velden gevormd, die deze nieuwe elektronen paren.

Als voorbeeld: met behulp van vacuümbuizen, vaste componenten in de vorm van transistoren, mosfets en IGBTs, of nul volt schakelingen, pseudovonkenschakelingen en verbeterde flyback/inverter transformatoren, enz., kan men deze systemen elektronen arm maken en daarna met extern toegediende elektronen verrijken, die worden gepaard.

Vanwege de hoge resonantiefrequenties en voltages bij paren verkrijgen wij over-unities.

Hierbij heeft elk apparaat en opstelling zijn eigen frequentiebereiken en voltagelimiets, waarbij in resonantie omstandigheden met de aangeleverde vrije elektronen de gepaarde elektronen worden gevormd.

Hierbij is het duidelijk, dat hoe meer vrije elektronen men in dit systeem kan inbrengen, zonder deze te laten disfunctioneren, des te meer elektronen worden gepaard.

Ja, ook een transformator paart elektronen. Omdat deze apparatuur veel inwendige magnetische inducties opwekken, kunnen hiermee weliswaar beperkt, gepaarde elektronen worden gevormd.

Lukt het om deze gepaarde elektronen op een andere plek, dan waar zij worden gevormd te ontparen, dan heeft men aldaar extra energie gekregen, omdat men hiervoor de drie energiesystemen, die in ons universum aanwezig zijn in resonanties met elkaar laat werken en specifiek een bepaalde kant op laten versterken via de kwadraten van de toegepaste frequenties en voltages.

In eerste instantie lage concentraties elektronen (lage voltages) laten paren, om deze daarna weer te ontparen levert niet voldoende vrije energie op.

Via de route eerst met magnetische inducties en wisselstromen hoge positieve en negatieve voltages opbouwen en daarbij deze elektronen op de positief resonerende spoelen of tussen magneten laten paren en elders weer ontparen, levert wel veel extra energie op.

Een andere route is vanuit gelijkstroom met behulp van pulsbreedte modulaties wisselstromen op te wekken, waarbij de voltages van deze wisselstromen met verbeterde transformatoren sterk worden verhoogd, is een andere mogelijkheid om veel vrije elektronen in resonerende systemen te pompen, die aldaar worden gepaard.

Aan- uitschakelen van elektrische stromen

Etherische lichtenergie uit de omgeving kunnen wij op nog een geheel andere manier dan hierboven staat beschreven, oogsten.

Deze andere vorm van oogsten van vrije energie uit ons heelal gaat met behulp van het snel **aan- en uitschakelen** van elektrische stromen, waarbij men vonken waarneemt.

Een natuurlijk verschijnsel, waarbij eveneens alle drie de energiesystemen in ons heelal bij betrokken zijn en waar de laatste tijd nooit goed over is nagedacht en naar is gekeken.

Verderop oogsten wij deze extra energie maar dan **zonder deze vonken**, omdat wij weten hoe de vork in de steel zit en zie eveneens de figuren 4 en 5 als voorbeeld.

Nu passen wij dit aan-uit verschijnsel met vonken toe door eerst hier goed naar te kijken, om deze start-/stop verschijnselen daarna te optimaliseren voor extra vrije energie.

Het was wederom Nikola Tesla, die als eerste het verschijnsel van vonken diepgaand onderzocht bij het aan en uitschakelen van elektrische stromen (wissel en gelijk stroom). Hij vroeg zich daarbij af wat gebeurde, als een elektrische stroom werd ingeschakeld of werd uitgeschakeld en men daarbij steeds vonken waarnam.

Hij constateerde, dat op die start- en stopmomenten iets zeer spectaculairs en soms zelfs gevaarlijks gebeurde, wat in het begin van de huidige elektriciteitsontwikkeling na Tartarië menig mensenlevens heeft gekost, die te dicht bij het schakelen stond of zelf schakelde.

Hij vond, dat deze verschijnselen alleen bij het **aan- en afsluiten** van de elektrische stromen ontstaan en niet meer als deze stromen liepen of langdurig waren gestopt.

Schijnbaar wenst de natuur de situatie vlak voor het schakelen van elektrische stroom te willen handhaven. Dat wil zeggen elektronische bewegingen niet willen stoppen of willen starten met daarbij vonkenverschijnselen als resultaat. Het zelfde type vonken, die Tesla ook op zijn spoelen waarnam.

Tesla kwam op deze wijze bij de magnetische en elektrische inducties uit, die alleen bij het aan en uitschakelen van elektrische stromen massaal ontstaan. Was deze stroom eenmaal op gang gekomen, dan bleven deze inducties achterwege. Werde de elektrische stroom vervolgens gestopt, dan ontstonden deze inducties wederom. Hetzelfde wat met zijn spoel gebeurde.

Met deze verschijnsel van magnetische en elektrische inducties wist Tesla energie uit de kosmos te oogsten via zijn Tesla spoelen. Hierbij voerde hij via vonkenbruggen het **aan- en uitschakelen** op zijn spoelen steeds hoger op en oogstte hij daarbij steeds meer extra energie, dan de hoeveelheid, die hij erin stopte. De reden, dat hij zijn Wardencliffyfe toren een Versterker noemde.

Gezien zijn andere uitvindingen uit die periode wist Tesla deze energiebron toe te passen voor genezingen, weerbeïnvloedingen en apparatuur waarmee oorlogen overbodig zouden zijn. Dat laatste betreft de scalaire wapens, die hij had ontwikkeld, naast de grootste bom ooit op aarde, die hij onbewust en niet bedoeld had gemaakt. Deze bom wordt verderop besproken.

Zie in figuur 8 een krantenartikel over Tesla met zijn wapen, waarmee hij dacht oorlogen overbodig te maken.

Omdat men gigantisch veel geld aan oorlogen verdient, ging deze vlieger niet op en hebben wij daarna twee wereldoorlogen en honderden andere oorlogen gevoerd. Tot eind 2025 aan toe, waarbij Gesara vereist, dat geen oorlogen meer op onze aarde zijn. De tegenpartij, die het kwade wil, weet dit en stelt alles in het werk om alsnog oorlogen te kunnen blijven voeren. Op deze wijze wordt Gesara steeds uitgesteld, maar komt onherroepelijk.

Figuur 8. Een andere vinding van Tesla, die in het geheim verder is ontwikkeld en tegen de mens en mensheid is gebruikt.

Zowel bij het aan- en uitschakelen van een elektrische stroom wil de natuur de vorige situatie herstellen en doet dit door het opwekken van magnetische inducties, die eveneens elektrische inducties veroorzaken. Andersom mag ook.

Hierbij komen door de magnetische inducties elektronen vrij uit de gepaarde elektronen vanuit de nabije omgeving, die richting de **aan- en uitschakeling** gaan en als **extra energie** in het onderhavige circuit terecht komen voor nader gebruik.

Hoe sneller men aan-/uit schakelt des te meer magnetische inducties in de nabije omgeving ontstaan, die via het ontparen vrije elektronen opleveren richting de schakeling. Deze vrije elektronen produceren via de aanwezige gasmoleculen de vonken, die wij zien.
Hoe groter het voltage is, dat aan of uit wordt geschakeld, des te krachtiger deze inducties worden.

De kwadraten van Don Smith

Don Smith heeft via normale natuurkundige formules aangetoond, dat bij resonanties in een circuit, die min of meer te beschouwen zijn als een soort aan/uitschakelingen, de opbrengsten aan extra energie uit de elektronentoevoer en omgeving verkregen afhankelijk zijn van de gebruikte resonantiefrequenties en de voltages **beide in het kwadraat**.

Bij het aanschakelen van het resonantiefrequentie komen via magnetische inducties verse vrije elektronen uit de omgeving het systeem in en bij uit schakelen zijn zij gepaard vertrokken en laten zij daarbij momentaan een sterk positief systeem achter, dat wederom via hun magnetische inducties verse vrije elektronen uit de omgeving produceert, die de sterk positieve spoel graag aantrekt. Min of meer hetzelfde principe als op een werkende Tesla spoel en draadwindingen plaats vinden.

Zie tabel 1, waarin voor elk eerder genoemd type apparaat de kwadraten in frequenties en voltages worden uitgerekend conform de formules van Don Smith. Daarbij wordt de 230 volt wisselstroom 50 Hz transformator als eenheid gebruikt, die compleet in het niet valt bij de andere apparaten qua productie van gepaarde elektronen en vrije elektronen uit inducties vrij gekomen. Deze transformator valt enorm te verbeteren. Deze verbeteringen worden hier niet besproken.

Tabel 1 Fictieve energie-opbrengsten bij optimale resonanties

	Voltage Volt	Frequentie Hz	V*V	F*F	Totaal	Relatief
Transformator	220	50	4.8E+04	2.5E+03	1.2E+08	1
Tesla spoel	24	2.0E+06	5.7E+02	4.0E+12	2.3E+15	1.9E+07
Vacuümbuis	5.0E+03	3.0E+07	2.5E+07	9.0E+14	2.7E+22	2.3E+14
Magnetron	5.0E+03	2.45E+09	2.5E+07	6.0E+18	1.5E+26	1.3E+18
Gyrotron	4.0E+04	2.22E+10	1.6E+09	4.9E+20	7.8E+29	6.5E+21

Tabel 1. Fictieve energieopbrengsten in de vorm van gepaarde en vrije elektronen op basis van hun werkfrequenties en voltages beide in het kwadraat. 4.8E+04 betekent 4,8 exponentieel 10 tot de vierde en is 48000.

Als deze formules van Don Smith worden toegepast met de eerder genoemde apparaten, dan is het overduidelijk, dat met een gyrotron gigantische hoeveelheden energie in de vorm van gepaarde

elektronen kan worden opgewekt, waarbij gebouwen van 102 verdiepingen, inclusief 40.000 stuks meubelen, kilometers lange centimeters dikke stalen geraamten en een kleine 3000 mensen binnen 8-9 seconden geheel tot poeder kunnen worden omgetoverd.

Het is daarbij eveneens duidelijk, dat met andere apparaten minder, doch ook veel extra vrije energie is op te wekken.

Als voorbeeld produceert een kleine Tesla spoel met een Slayer exciter met 24 volt en 0,3 ampère aan stroom (samen 8 Watt aan vermogen) miljoen keer meer energie-eenheden in de vorm van gepaarde, als de genoemde transformator. Deze spoel gebruikt maar weinig stroom, waarbij deze met 2 MHz aan/uit resoneert en zeer veel stroom, rond de 10 ampère, door het **aan en uitschakelen** door de transistoren heen en weer laat stromen. Wordt deze Slayer exciter niet goed met behulp van een weerstand ingesteld, dan verbranden de transistoren soms binnen seconden.

De gyrotron produceert $6,5 \cdot 10^{21}$ is 6,5 duizend x miljard x miljard meer energie met zijn gepaarde elektronen met hoge frequenties in het GHz gebied vanwege de krachtige gekoelde supermagneten, die het nodig heeft.

De transformator valt met zijn 50 Hz in het niet ten opzichte van bijvoorbeeld 60 GHz gepaarde elektronen, die gigantisch graag resoneren met het molecuul zuurstof met alle gevolgen van dien.

De transversale 60 GHz elektromagnetische deeltjes, die veel kleiner zijn dan de longitudinale 60 GHz gepaarde elektronen, hebben als voorbeeld maar een energie-inhoud van 250 micro-eVolt en moeten 40.000 keer versterkt worden willen zij **één elektron** aan energie evenaren. Dat gebeurt met dit elektromagnetisch deeltje met die frequentie van 60 GHz en een golflengte van 0,5 cm nooit, waardoor het een niet ioniserend elektromagnetisch deeltjes is. Het maakt bij botsingen geen elektronen vrij.

Dit is dus het grote verschil over welk deeltje wij het hebben als wij frequenties noemen.

60 GHz gepaarde elektronen als longitudinale golven zijn enorm dodelijk en 60 GHz elektromagnetische deeltjes als transversale golven kunnen pas na een enorme versterkingen iets doen.

Een paar soortgelijke voorbeelden worden in de loop van dit document getoond.

In figuur 9 worden voor diverse groepen elektromagnetische deeltjes enkele grootheden, zoals frequenties, golflengten en energie-intensief, weergegeven.

	EUV	Extreem ultraviolet	121 nm	3 PHz	10,2 eV
	NUV	Nabij ultraviolet	400 nm	750 THz	3,1 eV
		Zichtbaar spectrum	700 nm	480 THz	1,77 eV
Infrarood	NIR	Near infrarood	1 µm	300 THz	1,24 eV
	MIR	Midden-infrarood	10 µm	30 THz	124 meV
	FIR	Ver infrarood	100 µm	3 THz	12,4 meV
Micro-waves ^[11]	EHF	Extreem hoog frequency	1 mm	300 GHz	1,24 meV
			1 cm	30 GHz	124 µeV
	SHF	Super hoog frequency	1 dm	3 GHz	12,4 µeV
	UHF	Ultra hoog frequency	1 m	300 MHz	1,24 µeV
Radio waves ^[11]	VHF	Zeer hoog frequency	10 m	30 MHz	124 neV
	HF	High frequency	100 m	3 MHz	12,4 neV
	MF	Medium frequency	1 km	300 kHz	1,24 neV
	LF	Laag frequency	10 km	30 kHz	124 pev
	VLF	Zeer laag frequency	100 km	3 kHz	12,4 peV
	3	Band 3	1 Mm	300 Hz	1,24 peV
	2	Band 2	10 Mm	30 Hz	124 feV
	1	Band 1	100 Mm	3 Hz	12,4 feV

Figuur 9. Weergave van enkele grootheden, zoals frequentie, golflengte en energie-inhoud per elektromagnetische groep. eV betekent elektrovolt en heeft de kinetische energie (snelheid) van 1 elektron als deze 1 volt spanning passeert, die zeer klein is en $1,6 \cdot 10^{-19}$ Joule bedraagt. De Schumann frequentie van 7,83 Hz heeft hierbij een golflengte rond de 50 miljoen meter met een energie-inhoud van ongeveer 20 femto-eVolt (femto is het kleine voorvoegsel van 10^{-15}). De totale energie-inhoud van deze Schumann frequentie wordt dan $20 \cdot 10^{-15} \times 1,6 \cdot 10^{-19}$ Joule = $32 \cdot 10^{-34}$ Joule. Dit elektromagnetisch Schumann deeltje moet 1 miljoen maal 1 miljard keer worden versterkt om de zeer kleine kinetische energie van 20 elektronen in een spanningsveld van 1 volt te bereiken. Of 1 miljard x 1 miljard x 1 miljard x 1 miljard x 1 miljard x 1 miljard om 0,32 Joule energie te bereiken. Iets soortgelijks geldt ook voor **alle** microgolffrequenties, die als elektromagnetische deeltjes bijna geen tot weinig energie-inhoud hebben en niet ioniseren. Ioniserende elektromagnetische deeltjes beginnen pas na het Nabij infrarood.

Pas voorbij het Nabij infrarood in het elektromagnetisch spectrum met frequenties, die beginnen bij 200 THz en hoger zijn de elektromagnetische golven ioniserend en kunnen zij met botsingen beperkt elektronen vrij maken.

Met de Rife methode als voorbeeld kunnen wij met gemoduleerde gepaarde elektronen al vanaf 0,5 Hz bacteriën in milliseconden (intracellulair) doden. Hierbij komen in milliseconden miljarden elektronen vrij.

Bij de hoge frequentie 200 THz (Ion- Care apparaat) hebben de elektronen, die hier bij vrij komen een beperkte kracht van **een elektron per golf**.

Het verschil in frequenties tussen 200 THz ($200 \cdot 10^{12}$ Hz) elektromagnetische golven, die beperkt elektronen vrij kunnen maken met de Rife frequentie van 0,5 Hz met gepaarde elektronen, die binnen milliseconden bacteriën doden, is de eerste 400×1 miljoen x 1 miljoen keer groter, maar de kleinere frequentie van Rife is gigantisch veel krachtiger.

De midden en hoge longitudinale GHz deeltjes gepaarde elektronen ontparen bij resonanties in twee snelle vrije elektronen naast veel warmte en zijn daarom met zorg te hanteren tot soms gevaarlijk, waarmee soms vaste stoffen momentaan kunnen worden verpoederd.

De longitudinale 2,54 GHz gepaarde elektronen uit een elektromagneet doen bijna niets met water, omdat water deze frequentie bijna niet absorbeert en hier niet mee resoneert. Doet men daarentegen een metalen voorwerp in deze magnetron, dan vliegen bij 2,45 GHz de vonken van de metalen af, omdat metalen deze frequentie wel absorberen en hiermee de deeltjes ontparen, waarbij zulke hoge spanningen ontstaan, dat het gaat vonken.

Andermaal bewijs dat magnetrons gepaarde elektronen maken.

In de literatuur worden met de magnetrons alleen maar over hun elektromagnetische golven gesproken, die de watermoleculen doen draaien en hiermee warmte opwekken. Wel, als het een elektromagnetisch golf is met een golflengte van 2,45 GHz en zo'n 10 centimeter golflengte, dan doet het niets met metalen en water, omdat deze golven slecht een energie-inhoud hebben van 10 micro-eVolt. Dit transversaal golvend elektromagnetisch deeltje met de frequentie van 2,45 GHz moet als golf honderdduizend keer worden versterkt wil het evenveel doen als één elektron kan. Eén elektron laat geen watermolecuul draaien, laat staan een honderdduizend keer kleinere energie deeltje.

Het is elektromagnetisch deeltje met een frequentie van 2,45 GHz is een **niet** ioniserend deeltje, precies hetzelfde als bij de gyrotron.

Twee magnetrons zijn maar nodig voor de aandrijving van een vliegende schotel, zie hiervoor het octrooi van dr S. C. Pais uit 2018. Andermaal een bewijs, dat hier niet met elektromagnetische deeltjes wordt gewerkt maar gepaarde elektronen, die Pais Gravitonen noemt, afgeleid van gravitatie, zwaartekracht.

Met de triode vacuümbuis Gi7b en vijf draadwindingen, die resoneren rond de 30 MHz, aangestuurd met een 12,6 volt accu en twee sterk verbeterde transformatoren, die eenvoudig 10 kVolt positieve en negatieve ladingen met redelijk hoge vermogens kunnen leveren, met 30 kHz aan frequenties en hoger en daarbij zijn aangedreven met behulp van goedkope, simpele pulsbreedte modulator generatoren van 4 euro per stuk zouden een elektrische auto heel ver zonder andere energie kunnen laten rijden.

Dit zijn toepassingen, die soortgelijk ergens op onze aarde al bestaan, doch voor ons mensen ver weg zijn gehouden en die wij nu zelf kunnen gaan maken.

Zeer grote energie-opbrengsten met over-unity

Andere voorbeelden van grote energie-opbrengsten met duidelijke over-unities, die met bovenstaande apparaten kunnen worden verkregen, zijn afgeleid uit situaties, die min of meer uit de hand zijn gelopen.

Hierbij moet in ogenschouw worden genomen, dat de **magnetische krachten**, die elektronen paren **10.000 keer krachtiger** zijn dan de **elektrische krachten**. Dat houdt voor de genoemde apparaten in, dat nog veel hogere vrije elektronentoevoeren in deze systemen kunnen worden aangewend, dan die beschreven en toegepast zijn.

Het kan dus nog erger, maar ook mooier, want wij hoeven sommigen apparaten maar tien, honderd, duizend tot zelfs een miljoen keer kleiner of rustiger te maken voor voldoende energie in huis of in een auto.

Wardenclyffe en Tunguska

Het eerste en grootste voorbeeld van gigantische grote hoeveelheden nieuw geproduceerde energie is de Wardenclyffe toren van Nikola Tesla. Deze toren was rond 1905 zo goed als klaar en werkte. Alleen Tesla kreeg geen geld meer voor de laatste fase en ging failliet.

Eind juni 1908 liet Tesla met zijn toren zien, dat deze werkte. Op dat moment vond een race plaats tussen landen van wie het eerst op de Noordpool aan kwam, deze plek kon claimen. De Noren lagen voor en Tesla wilde hen een “Wardenclyffe” groet vanuit New York met zijn toren sturen met de boodschap voor de gehele wereld: **mijn toren werkt**. Via de aarde stuurde hij daarvoor zijn gepaarde elektronen in staande golven de gehele aarde door en via een lichtbundel richtte hij als **groet** de gepaarde elektronen via de lucht in een lichtbundel richting de Noordpool. Het geluk voor de Noren was, dat Tesla niet goed de richting naar de Noordpool instelde, met als grote pech voor de Russen, omdat hij met de lichtbundel in de buurt van Tunguska in Siberië uitkwam.

Vlak boven de aarde in Tunguska ontmoetten de gepaarde elektronen uit de lichtbundel de gepaarde elektronen, die aldaar uit de aarde kwamen. Omdat beide longitudinale golven precies dezelfde frequenties hadden, ontstond vlak boven de grond een enorm goed en groot interferentiepatroon, waarbij de beide golven op die plaats elkaar versterkten en daarmee enorm goed met elkaar resoneerden. Deze resonanties hadden tot gevolg, dat min of meer momentaan een enorm aantal elektronen tegelijk vrij kwamen, die elkaar afstotend enorme schokexplosies veroorzaakten, waarbij 80 miljoen bomen omver werden geblazen, inclusief de aldaar aanwezige woningen en dorpen ter grootte van een gebied zo groot als nu geheel London. Deze explosies waren ver op het Noordelijk halfrond waar te nemen. De krachten, die hierbij vrij kwamen, kwamen neer op duizenden atoombommen ter grootte van die op Hiroshima.

Dit als voorbeeld, dat het best een miljoen keer minder mag.

Later is dit principe in een directie energiewapen verwerkt waarbij de gepaarde elektronen vanaf twee kanten tegelijk op een doel werden gericht.

Als variatie op de gegevens uit figuur 8 hebben later de Israëliërs de gepaarde elektronenwolken uit een spoel als schildbescherming toegepast rondom hun tanks.

New York

Een recente energie-explosie met een Tesla spoel, vanuit weer een spoel, die Tesla zelf had gemaakt, vond in april 2025 in een universiteit te New York plaats. In hun museum hadden zij nog een oorspronkelijke spoel van Tesla staan, die over was genomen vanuit de Wardenclyffe affaire en ruim 100 jaar later weer werd opgestart. De spoel had een hoogte van 1,8 meter en omdat men niet wist of deze spoel nog in goede staat was, werd deze opgestart met een veilig vermogen van 0,01

Watt. Binnen **5 seconden** daarna had deze spoel hiermee 1,2 miljoen volt aangemaakt met vonken van meer dan 4 meter lengte, die uit de spoel kwamen. Alle Google apparaten en hun kwantumcomputers, die in dit gebouw aanwezig waren, werden hiermee momentaan beschadigd.

De fout, die zij in deze universiteit hadden gemaakt, was oude apparatuur met de nieuwste elektronische regelapparatuur op te starten. Bij deze opstelling gebruikten zij een spectrumanalyser, die in een fractie van 1 seconde grote frequentiegebieden kan scannen en zo was ingesteld om daarna op de hoogste resonantiefrequentie te blijven staan. Daarnaast hadden zij een functiegenerator, die was ingesteld op het continue genereren van deze juiste frequentie en met de juiste pulssterkte voor deze frequentie.

Met deze nieuwe apparaten werd de oude Tesla spoel in een fractie van 1 second ingesteld op de meest optimale eigenfrequentie, die optimaal elektronen, zelfs zeer veel elektronen paarde, waarbij via de pulsgenerator keer op keer de spoel met de juiste frequentie extra werd versterkt en waarbij de spoel ook zichzelf versterkte. Daarnaast zat de oude Tesla spoel nog gekoppeld aan een goed en gedegen aarde-systeem, die door het gehele gebouw liep en voldoende nieuwe elektronen aan kon leveren voor de cascade paringsreacties, die op de spoel ontstonden.

Wat in de tijd van Tesla dagen duurde om deze spoel redelijk doch nooit optimaal in te kunnen stellen, gebeurde nu in zijn geheel in een fractie van minder dan 1 seconde op de meest optimale en meest versterkende wijze. De spoel werd hierbij steeds op het meest ideale moment versterkt. Hiermee spugde de spoel binnen **5 seconden** na de start met 0,01 Watt een vermogen als invoer een hoeveelheid energie uit, die niet was voorspeld en was ingeschat, noch voor mogelijk werd gehouden. De versterkingsfactor die hier in 5 seconden ontstond, was meer dan 10 miljoen keer. Ook een voorbeeld, die wel 1 miljoen keer minder kan.

Over deze over-unity werd niet gesproken, noch werd de vraag gesteld, waar deze extra energie vandaan kwam, laat staan beantwoord.

Dit uit de hand gelopen experiment is een duidelijk voorbeeld van het feit, dat de Tesla spoel via cascade reacties werkt en niet exponentieel. Exponentieel gaat hiervoor te langzaam en haalt in deze 5 seconden na start nooit 1,2 miljoen volt en vonken van meer dan 4 meter lengte.

In de natuur zijn twee andere voorbeelden bekend, die via cascade reacties gaan. Deze zijn de lawines, waarbij het lijkt, dat ineens alle sneeuw tegelijk naar beneden komt en de bloedstolling, die via enzymatisch reacties gigantisch snel werkt, waarbij in principe alle het bloed in het lichaam binnen seconden kan worden gestold, mits deze stolling niet eerst wordt geremd en daarna pas lokaal mag gaan stollen, zodat de stolling alleen op de plaats van de wond plaats vindt.

De formule voor de cascade reactie is als volgt $f_x = n^2$ en is uiterst eenvoudig. Met het getal n is 2 gaan wij hiermee de eerste vier resultaten invullen en dan ziet men wat er gebeurt. Voor 2 wordt de uitslag 4. Voor 4 wordt de uitslag 16. Voor 16 wordt dat 256 en voor 256 wordt de uitslag 65.536. Bij volgende slechts **vijfde stap** zitten wij al ruim boven de 4 miljard.

Nog recentere over-unity gevallen

In de maand december 2025 hebben de Russen met buitenaardse hulp onder supervisie van opperbevelhebber Donald Trump meerdere ondergrondse systemen van de cabal over de gehele wereld verspreid, in fracties van seconden verpoederd. Deze ondergrondse systemen bestonden uit grote klooncentra, zeer gevaarlijke biologische laboratoria, ondergrondse militaire basissen en andrenochromeproductie centra, waarbij eerst duizenden jonge kinderen zijn gered en met behulp van de Med-Beds van Tesla zijn genezen.

Hiermee is de cabal een van de laatste genade slagen toegediend.

Met deze hulp wordt duidelijk gemaakt, dat de Russen geavanceerdere Tesla apparatuur hebben en altijd hebben gehad, dan de cabal en andere landen en goed samenwerken met de Allianties en Witte Hoeden om hiermee de mensen en de mensheid te bevrijden van het kwade.

Met de Death Ray apparatuur van Tesla, waarmee hij oorlogen heeft willen voorkomen, heeft de cabal veel soorten Directe Energie Wapens (DEW) gemaakt. Een daarvan werkt met 95 GHz en heeft bij het tegen gaan van demonstraties meerdere mensen in het gezicht en op het lichaam teveel verhit, dan was toegestaan, met enorme zwellingen tot gevolg.

Andere DEW wapens hebben een groot aantal huizen compleet verpoederd via bosbranden, zoals de media het vermelden, waarbij die paar bomen, die in de buurt stonden, geen brandschade opliepen en niet aan het verpoederen deel namen. De huizen met hun inwoners, hun auto's en hun gehele huisraad wel. In Paradise (Californië) zijn als voorbeeld hiermee ruim 50,000 inwoners verrast en verast richting poeder.

Aardbevingen, grote weersveranderingen, zoals stormen en cyclonen, stortvloedregens, -sneeuw en -koude met behulp van wederom Tesla apparatuur, die hij in het jaar 1899, toen hij in Colorado werkte heeft ontworpen, laten eveneens zien, dat grote vrije energievermogens voor deze manipulaties nodig zijn, die kunnen worden geleverd.

Voorbeelden van energievermogens met gepaarde elektronen, die buiten enige proportie staan en ook 1 miljoen keer en meer minder mogen.

Magnetrons en gyrotrons als andere over-unity mogelijkheden

In de 50^{tiger} jaren van de vorige eeuw werd de magnetron ontworpen en daarna de gyrotron. Het verschil tussen beide apparaten is, dat bij de magnetron de permanente magneten onder en boven de elektroneninbrengpunten zitting en bij de gyrotron zitten zij om de elektroneninbreng heen, waarbij sterkere gekoelde supermagnetten in persisterende staat kunnen worden gebruikt, die hogere frequenties gepaarde elektronen leveren. De persisterende staat houdt in, dat deze zeer koude supermagnetten supergeleidend van stroom worden voorzien, die vanwege de supergeleiding hooguit eens per maand hoeven te worden bijgeladen.

Magnetrons, die in de 50^{tiger} jaren werden ontwikkeld konden gaten in betonnen muren maken en water honderd keer sneller aan de kook brengen, dan de huidige keukenmagnetrons.

Vanwege veiligheid voor de mens, die het meest uit water bestaat, is voor de veilige frequentie van 2,45 GHz gekozen, waarbij water minder energie absorbeert, dan bij de frequentie van 22,23 GHz gepaarde elektronen en in de keuken dus 100 keer langzamer kookt dan bij 22,23 GHz. Kwadratisch is het verschil in frequenties 100 (10^2).

Gebruikt men de frequentie van 183,2 GHz waarbij water deze frequentie goed absorbeert, dan kookt water 30.000 ($183,2^2 = 33.500$) keer sneller, dan het keukenapparaat en verdampt het in een fractie van seconden voorbij het superkritisch punt van water in de gasfase, waarbij het geen vloeistof-gas fase passeert en daarbij nog sneller verdampt.

Dit als een manier om met behulp van een gyrotron werkend in de persisterende staat vanuit zeewater zoetwater te maken. Hierbij lossen de zeezouten niet in het superkritisch watergas op en wordt alles wat organisch is omgezet in de gassen N_2 , CH_4 , CO_2 en andere gassen.

In 2018 kwam dr S. C. Pais, zoals eerder gemeld, met een octrooi voor een vliegende schotel op basis van gravitonen, die hij met twee magnetrons genereerde. Grote frequentiemodulatoren in deze schotels zetten een deel van deze gravitonen om in vrije elektronen en de rest diende als mantel om in de ruimte, die stampvol met andere gepaarde elektronen zit, te kunnen zweven en voort te bewegen.

Zijn vliegende schotel mocht niet sneller dan de lichtsnelheid vliegen vanwege het octrooi en de $E=MC^2$ onwaarheid, maar kan dat wel en gaat daarbij supersonisch snel zowel door de stratosfeer, de lucht als door water.

De Rus dr E. Podkletnov heeft rond 1990 aangetoond, dat zijn gepaarde elektronen sneller dan licht reizen. Podkletnov toonde later aan, dat deze snelheid duizenden keren sneller dan licht is. Dat is ook logisch, omdat gepaarde elektronen niet door de paramagnetische ether worden geremd. Elektromagnetische deeltjes wel.

Met de lichtsnelheid reizen duurt een reis door ons Melkwegstelsel vele lichtjaren, laat staan reizen naar andere nabij gelegen sterrenclusters. Zo'n reis naar andere clusters zou dan onmogelijk lang duren. Met gepaarde elektronen als aandrijvingen en mantel duurt zo'n reis door ons Melkwegstelsel maar een paar dagen of uren.

Op die manier konden andere beschavingen uit andere stelsels, dan ons Melkwegstelsel, ons miljoenen jaren geleden met behulp van vliegende schotels bezoeken en dat hebben gedaan. Een voorbeeld van het feit, dat wij nu nog steeds op bepaalde gebieden soms miljoenen jaren achterop lopen qua techniek en kennis.

Echter, wij waren een miljoen jaar geleden nog engelen en scheppers van onze aarde en hadden een hogere bewustzijn en kennis dan nu. Daarna daalden wij zo'n 200.000 jaar geleden mede via DNA manipulaties door buitenaardsen uitgevoerd af naar lagere bewustzijnsdimensies en minder parate kennis, die wij als menselijke aardbewoners in een recordtijd in het universum redelijk hebben terug gewonnen en hebben overbrugt richting de 5de multidimensionale dimensie, waar wij naar toe gaan.

In december 2025 zijn wij, als aardse mensen, daarmee volwaardige leden van de Galactische Federatie geworden met als extra beloning de voorzittersrol van deze Federatie te mogen vervullen.

Een ander bewijs, dat sneller dan het licht moet worden gereisd om een Federatie vergadering met ruim 100.000 verschillende wezens uit het gehele Melkwegstelsel afkomstig bij elkaar in een vergadering te kunnen krijgen.

De 500.000 Med-Beds die wij in december 2025 van hen hebben gekregen is een ander voorbeeld van erkenning en waardering.

DNA manipulaties

Bewoners van andere sterrenclusters buiten onze Melkweg hebben ons DNA en onze strengen zo'n 200.000 jaar geleden gemanipuleerd, als voorbeeld, dat wij bij hun op het gebied van DNA enorm ver achterop lopen.

Onze Opper-Scheppers, onze Vader/Moeder, die overal zijn, hebben aangekondigd, dat wij weer ons oorspronkelijk Paradijselijk DNA van 12 strengen terug krijgen.

Hiervoor hebben Zij met hulp van vele aanwezigen buiten onze aarde **alle mensen op aarde** vanaf midden 2025 tot aan heden (begin 2026) en nog meer in de toekomst via de Centrale zon, vele andere centrale zonnen en onze eigen zon ons **specifieke frequenties energie** toegestuurd, die ons bewustzijn verhogen, DNA herstellen en ons lichamelijk optimaliseren richting kristallijne vormen. De redenen, dat veel mensen zich anders voelen dan voorheen, omdat het lichaam zich aan het aanpassen is.

Als wij naar deze frequenties uit de zonnen kijken, weten wij welke energiesystemen in ons heelal aanwezig zijn en ook welke bekende energiedeeltjes hierin aanwezig zijn.

Dan worden de elektromagnetische deeltje vanwege hun zeer lage energie-inhoud bij lage frequenties, beperkte doordringbaarheid en beperkte snelheid van reizen vanuit de centrale zonnen uitgesloten ons DNA te kunnen aanpassen.

Daarnaast reizen de elektromagnetische deeltjes via transversale golven door de ether, terwijl geluid en de gepaarde elektronen via longitudinale golven door de ether gaan. Beide golfsystemen (transversaal en longitudinaal) beïnvloeden elkaar niet. Vloeistoffen zoals water en kwik kunnen beide golfsystemen geleiden.

Wat dit betekent, is dat ons DNA met de longitudinale gepaarde elektronen resoneert en ook iets doet met de magnetische deeltjes, als geheugen opslag.

Deze supersonische snelle magnetische en gepaarde elektronen deeltjes gaan overal doorheen en herstellen ons DNA en verhogen ons bewustzijn.

Hoge frequenties gepaarde elektronen leveren bij resonanties teveel warmte op.

Deze kunnen dus niet voor ons DNA, informatie-opslag en ons bewustzijn worden gebruikt.

Blijven alleen de lage frequenties met gepaarde elektronen over.

Als wij naar de Med-Beds kijken, dan wordt gemeld, dat zij zijn gebaseerd op de tachyonen (gepaarde elektronen) volgens de techniek van Tesla en moeten zij dus in het lage Hz gebied met gepaarde elektronen opereren.

Het frequentiegebied van 7 tot 30 Hz met gepaarde elektronen wordt hierbij op internet aangewezen als de frequenties, die het bewustzijn verhogen, ziekten genezen en hersenactiviteiten beïnvloeden. Hersenen produceren golven van 0.5 Hz tot hoger.

Dit zijn frequenties, die gemakkelijk gemoduleerd met de Tesla bol en Tesla spoel kunnen worden gemaakt. Doch hier schuilen meerdere problemen.

Hoe krachtig moeten deze golven zijn, hoe nauwkeurig qua golflengte en wat zijn de nevenwerkingen.

Hierbij worden op internet alleen diverse hele Herten zonder een cijfer achter de komma aan frequenties genoemd en bijna geen sub-Herten met cijfers achter de komma, zonder daarbij ook te vermelden over welk type golven en deeltjes zij het hebben, die daarnaast niet nauwkeurig genoeg in decimale cijfers achter de komma zijn weergegeven en daardoor absoluut niet juist zijn en veelal niet werken.

Dit wordt nader uitgewerkt.

Over welk type frequenties hebben wij het en hoe nauwkeurig moeten deze zijn?

Thans worden wij via internet overspoeld met frequenties, die gezond, ongezond, helend, beschadigend en gevaarlijk zijn.

Bio-Healing en Bio-frequenties zijn daarbij hot.

Welke deeltjes resoneren?

Hiervoor is gemeld, dat het zeer belangrijk is **eerst** uit te zoeken over welk deeltjes wij het hebben die trillen met deze frequenties.

Zoals gemeld doen transversale 60 GHz elektromagnetisch deeltjes niets in ons lichaam vanwege de beperkte doordringbaarheid en vooral de zeer lage energie-inhoud naast het feit dat het transversale golven zijn.

De 60 GHz gepaarde elektronen zijn longitudinale golven en zijn vanwege de goede doordringbaarheid en vooral de absorptie door zuurstof, die precies dezelfde trillingsfrequentie heeft, dodelijk of schadelijk voor alles wat zuurstof nodig heeft of waar zuurstof in zit.

THz frequenties apparatuur (Ion-Care) kunnen alleen maar elektromagnetische deeltjes apparatuur zijn, die zo snel trillen. Zij worden ioniserende stralen genoemd en dat is juist, omdat zij net voldoende energie bezitten van één tot hooguit een paar elektro-volt om elektronen uit verbindingen vrij te kunnen maken.

Het aantal eigenschappen en prestaties, die aan deze THz deeltjes worden toegeschreven zijn enorm overdreven en soms zelfs misleidend.

Schumann frequenties

Schumann frequenties, berekend door de Duitser dr W.O. Schumann, worden eveneens gigantisch gepromoot, als zijnde bijna alles helers en weldoeners.

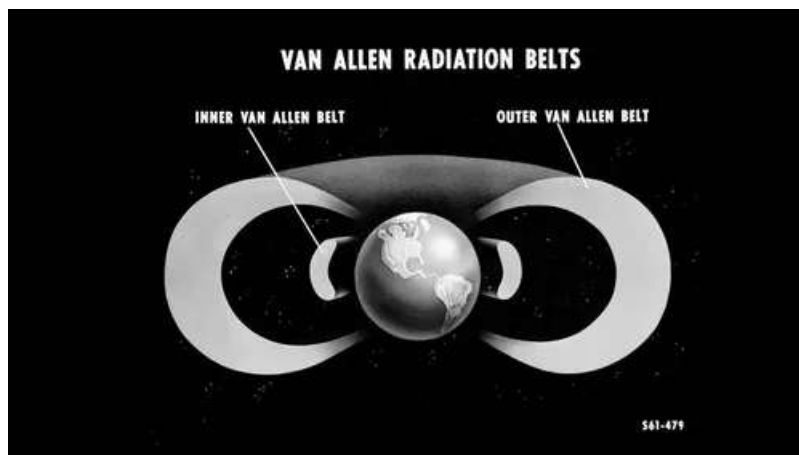
De vraag, die hier wordt gesteld is, of deze weldadigheden wel kloppen en juist zijn.

Nikola Tesla had rond 1890 deze golven reeds vast gesteld, die volgens hem rond de 7-8 Hz moesten zitten. Deze frequenties ontstaan vanuit elektrische ontladingen uit de aarde richting de stratosfeer in de vorm van onweerontladingen, die over de gehele wereld plaats vinden met gemiddeld 50 van deze enorme elektronen-explosies per seconden.

Andermaal bewijs, dat de aarde vanuit de gepaarde elektronen zeer veel elektronen vrij maakt richting de zonnen, die weer naar de zonnen terug moeten en gaan om te worden gepaard. Deze gegeven waren bij Tesla bekend en hij meldde, dat de aarde een negatief geladen bol was.

Vanuit de aarde ontmoeten deze elektronen richting de zonnen het vacuüm in het heelal aanwezig, waarbij zij minder snel door de paramagnetische ether reizen. Hierbij hopen zij zich rond onze aarde op en vormen zij twee negatief geladen gordels, die de Van Allen gordels worden genoemd en door de Amerikaanse natuurkundige dr J.A. van Allen opnieuw zijn bestudeerd, zie figuur 10, die laat zien waar deze gordels rondom onze aarde zitten.

Deze gordels benaderen wij vanaf twee kanten. Vanaf onze zon en vanaf onze aarde.

Figuur 10. Weergave van de twee Van Allen gordels rondom onze Aarde.

Vanaf de zon naar de Van Allen gordels

De zon paart elektronen en blijft daardoor positief geladen en stuurt daarbij deze warme gepaarde elektronen de zeer koude ruimte in, alwaar bijna absolute vacuüm heerst. Deze gepaarde elektronen zoeken gezamenlijk liever de grote massa's op waar zij doorheen willen, omdat zij hier een heel/heel klein beetje door worden aangetrokken. Hierbij is deze kracht 10^{-40} keer kleiner, dan de magnetische kracht.

Op deze wijze ontstaat vanuit onze zon een bundel gepaarde elektronen richting onze aarde, die onze aarde via deze bundel min of meer als een zwaartekrachtstouwte aan de zon bindt, waarmee de aarde in een constante elliptische baan rond de zon zweeft.

Zweeft wordt bewust bedoeld, omdat de aarde gemiddeld gezien per dag evenveel gepaarde elektronen van alle kanten uit de gehele ruimte ontvangt en in een ruimte zit die boordevol zit met deze gepaarde elektronen. Onze aarde zweeft daarbij als een vis in het water, waarbij het water de gepaarde elektronen zijn, die daarnaast voor ons en alles in op en de aarde zelf als levensenergie onontbeerlijk zijn.

Bundels in ons heelal en in de Tesla bol

Deze gepaarde elektronenbundels zijn met de juiste apparatuur in ons gehele heelal te zien en zijn vooral zeer dik tussen de verschillende sterrenclusters, die hiermee eveneens om elkaar heen draaien rond grotere centrale zonnen, waarbij zij in ons eigen universum weer rond een Grote Centrale Zon draaien.

David Lapoint heeft daarbij naar honderden afbeeldingen van sterrenclusters gekeken, die gemaakt zijn met apparatuur, waarbij magnetische en etherische lichtenergieën zijn te zien in de vorm van magnetische kommen en lichtbundels. Hij kwam hierbij op de eerder genoemde twee holle magnetisch kommen uit, die onder en boven elk sterrencluster zitten. Zijn gedachten waren: **zo groot, zo klein** en bootste hij hierna in zijn laboratorium een elektron in het groot na, voor allerlei proeven, zie zijn Primer Field video's.

Met de zeer eenvoudige en goedkope Tesla bol zijn duidelijk de bundelingen van de gepaarde elektronen waar te nemen. Ook de botsingen met gasmoleculen in beperkt vacuüm, die daarbij zichtbaar licht uitzenden, waarbij elk type gas zijn eigen kleur heeft.

Het belangrijkste hier op te merken **zijn**, dat de gepaarde elektronenbundels te richten zijn naar massa's buiten de glasruimtes van de bol, alwaar de vrije elektronen vanwege hun elektrische isolering niet kunnen komen.

Gepaarde elektronen zijn dus vanaf de buitenkant van de glaswand te beïnvloeden richting massa's, die zich rondom de bol bewegen. Beweeg hiervoor één en meerdere vingers tegelijk over de gehele werkende Tesla bol.

Zeer belangrijk met deze Tesla bol is daarnaast op te merken, dat de gepaarde elektronenbundels steeds de richtingen van de minste weerstand opzoeken en dat is de richting van de grootste massa. Doe als test hiervoor één vinger op de werkende Tesla bol en daarna een stevige vuist of handpalm met goed contact. U zult hierbij opmerken, dat nu alle bundels als één bundel via uw vuist en palm gaan.

Een voorbeeld dat naast water, elektriciteit en lucht ook de gepaarde elektronen de weg van de minste weerstand volgen als een universele wet.

Met behulp van deze Tesla bol is aan te tonen, dat onze aarde via gepaarde elektronenbundels verbonden is met de zon en draait onze aarde via deze zwaartekrachtbundel rondom de zon in een ruimte, die vol zit met deze gepaarde elektronen.

Omdat daarnaast de gepaarde elektronen als zwaartekracht deeltjes van alle kanten uit het gehele heelal de aarde bereiken, zweeft de aarde hierdoor gewichtsloos in deze ruimte.

Deze zwaartekracht deeltjes zoeken daarbij de minste weerstand op en gaan liever door de massa dan de lucht. Op deze wijze gaan zij via de kleine massa boven het aardoppervlak supergeleidend en supersnel naar de aarde en ervaren wij op aarde deze zwaartekracht richting de aarde. Daarbij is tevens vast te stellen, dat per tijdseenheid een enorm aantal gepaarde elektronen ons lichaam richting de aarde passeert.

Wij waren met de gepaarde elektronenbundels vanuit de zon bezig richting de Van Allen gordels. Deze twee gordels bestaan uit een soort negatieve plasma in een soort vacuüm, waarbij hoofdzakelijk vrije elektronen aanwezig zijn, die zich hier hebben opgehoopt richting vooral vanaf onze zon en de andere zonnen in de ruimte naar de gordels, zie figuur 10.

De gepaarde elektronen bundels vanuit de zon en de Van Allen gordels, vervolg

Veel van gepaarde elektronen vanuit de zonbundel gaan naar deze twee Van Allen gordels toe en resoneren daarbij met diverse vrije elektronen en de beperkte gasmoleculen, aldaar aanwezig op een zelfde soort wijze als de gasmoleculen in de TL buis met de gepaarde elektronen resoneren, waarbij de gepaarde elektronen vanuit onze zon, die resoneren uiteen vallen in warmte en vrije elektronen, die aldaar de beperkt aanwezige gasmoleculen aanslaan en voor ons diffuus licht produceren, dat onze aarde bij zicht op de zon mede van licht voorziet. Het diffuse licht, dat wij ook in de Tesla bol zien. Daardoor blijven deze gordels negatief geladen om ons te beschermen tegen vele soorten kosmische en magnetische stralingen en positieve protondeeltjes vanuit de zon. Het over grootste gedeelte van de gepaarde elektronen vanuit de zon bereikt de aarde.

Vanaf de aarde naar de Van Allen gordels

Wij gaan nu vanaf onze aarde met onze vrije elektronen naar de Van Allen gordels.

Door het gigantisch aantal gepaarde elektronen, die onze aarde overdag rechtstreeks via een bundel van onze zon ontvangt en een nog groter aandeel vanuit de ruimte alwaar het in deze gepaarde elektronen zweeft wordt hierbij 70% van deze ontvangen deeltjes via resonanties gedesintegreerd richting elektronen en bezit onze aarde een overvloed aan elektronenladingen, die zich op bepaalde punten concentreren en ontladen richting de ruimte, waar minder elektrische lading aanwezig is.

Het principe, dat Paschen rondom 1890 en later heeft bestudeerd, speelt zich hier nu ook af. Als de lading boven een bepaalde voltage komt met daarbij een redelijk goede geleider, zoals water tijdens regen en daarbij een voldoende positieve of geen lading aan de andere kant, dan vindt een ontlading plaats van elektronen naar de positiefste kant. Zie hiervoor ook de pseudovonkenschakelaars.

Deze situaties vooral tijdens regen, waarbij de vochtige luchtdeeltjes goede geleiders van elektriciteit zijn, vinden per seconde grote ontladingen van elektronen plaats richting de atmosfeer. Na ontlading voelen de vrije elektronen daarna de negatieve afstoting van de negatief geladen aarde.

Richting de ruimte komen zij vervolgens de negatieve Van Allen gordels tegen, die hen ook afstoten.

Deze negatieve Van Allen gordels en de negatieve aarde vormen hierbij elektrische velden op de twee polen: de aarde en de Van Allen gordels, die beide verschillend negatief zijn geladen.

Nu is de vraag: vormen zich hierbij wisselende elektrische velden tussen de Van Allen gordels en de aarde, die ons beïnvloeden of de elektromagnetische velden vanwege het elektromagnetische deeltje met de frequentie van 7,83 Hz, die Tesla het eerst heeft waargenomen en Schumann nauwkeurige heeft berekend, maar als energie niets voorstelt en niets uit kan richten.

De elektromagnetische energie in de Schumann frequentie van 7,83 Hz

Wij gaan voor de energieberekening van de Schuman golf naar figuur 9 om de eigenschappen van elektromagnetische golven met een frequentie van 7,83 Hz min of meer redelijk nauwkeurig af te kunnen leiden en herhalen hierbij dezelfde berekeningen als in figuur 9 weergegeven.

De elektromagnetisch Schumann frequentie van 7.83 Hz heeft een energie-inhoud van rond de 20 femto-eV (femto betekent 10^{-15}).

Hierbij heeft 1 eVolt een zeer kleine energie-inhoud van $1,6 \cdot 10^{-19}$ Joule.

Voor een elektromagnetische golf met de frequentie 7,83 Hz, die één keer op en neer als een complete golf gaat, komt de totale energie in Joule neer op $20 \cdot 10^{-15}$ maal $1,6 \cdot 10^{-19}$ joule is $32 \cdot 10^{-34}$ Joule per golf met een golflengte van meer dan 50 miljoen meter.

De energie-inhoud van deze golf **een keer op en neer** is $32 \cdot 10^{-34}$ Joule en is gigantisch klein en de golf is daarbij gigantisch lang. De zeer kleine hoeveelheid energie is daarbij over een gigantische lange golf van 50 duizend kilometer verdeeld. Hierbij draagt de lichtsnelheid van $3 \cdot 10^8$ m/s nauwelijks bij om iets met deze energie te kunnen doen.

Hiermee is de Schumann frequentie van 7,83 Hz in de vorm van een elektromagnetische golf uitgesloten van enige interactie met iets in, op en buiten de aarde.

Het zouden eerder de elektrische velden via de ladingen vanaf de vrije elektronen kunnen zijn, die zich in de ruimte tussen de twee negatieve lagen heen en weer en op en neer bevinden en bewegen, dan de elektromagnetische golven, die van invloed zijn op enkele aardse verschijnselen, die men de Schumann frequentie en zijn harmonische toe eigenen.

Hierbij worden deze zeer energie-arme elektromagnetische golven met golflengten van meer dan 50 miljoen meter door velen omgezet naar de golven waarmee de gehele aarde zou trillen en zich zou beroeren en dat is ook niet juist.

Hoe groot deze onzin is, heeft Tesla laten zien met zijn trillingsapparaat, die hij eveneens heeft uitgevonden.

Met een kleine oscillator liet Tesla een hoog gebouw in aanbouw trillen, waarbij uiteindelijk de gehele omgeving mee ging trillen en iedereen hierbij in rep en roer was en in paniek raakte. Met dit apparaat meldde Tesla terecht, dat hij hiermee de gehele aarde in tweeën zou kunnen splitsen.

De frequentie van dit apparaat was laag en is niet precies bekend, doch kwam overeen met de frequenties van de omliggende gebouwen zo rond de paar Hz, waarbij uiteindelijk de gehele omgeving mee ging resoneren en paniek uitbrak vanwege de aardbevingsgevoelens en situaties, die ontstonden.

Zou onze aarde als een gigantisch groot lichaam met 8 Hz trillen, dan zou alles in, op en de aarde zelf compleet kapot worden getrild, conform grote aardbevingen, die ook die frequenties hebben. Bekijk daarnaast video's van bruggen in de wind, die met lage frequenties heen en weer waaien en instorten.

De conclusie is: de aarde en in de aarde trilt niets met de frequentie 7,83 Hz elektromagnetische golven. Het heeft daarvoor geen energie-inhoud in daarbij een gigantische lange golf.

Gepaarde elektronen golven met frequenties met meerdere cijfers achter de komma

In de tijd van Rife kon men met hun grove grote elektronische apparaten bijna geen onderscheid maken tussen verschillende hele, laat staan sub-frequenties met zelfs een of meerdere cijfers achter de komma. De elektronische ruis in hun apparatuur was daarvoor te groot.

Daarom werden in de oude literatuur alleen hele frequenties met een zekere onnauwkeurigheid gemeten en gepubliceerd. Die onnauwkeurigheid maakte toen niet zoveel uit, omdat via de grote ruis de juiste frequentie er wel tussen zat.

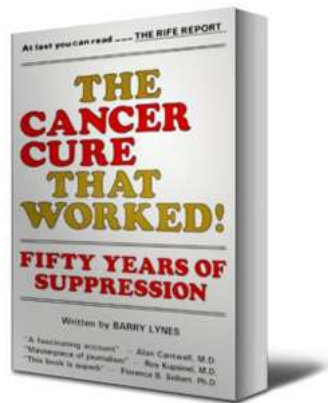
Thans is deze elektronische ruis gigantisch onderdrukt en werken wij met apparatuur, die frequenties genereren met meerdere cijfers achter de komma, waarbij wij als voorbeeld met resonantiemetingen hier een honderdste Hz (10 mHz) naast zitten geen uitslag of geen reactie waarnemen.

Dat komt omdat tussen de hele Herten tientallen, honderden, duizenden, miljoenen en zelfs nog meer frequenties zitten, afhankelijk van de apparatuur, die men kan betalen en wil kopen.

Wil men daarnaast een frequentie betrouwbaar voor nader gebruik weergeven, dan moet deze meting minimaal met een dimensie meer achter de komma extra zijn gemeten, zodat de gepresenteerde frequentie naar boven of beneden afgerond, als een betrouwbare uitslag is te gebruiken.

Alle honderden en zelfs duizenden Rife frequenties in de literatuur en die op internet zijn te vinden missen de betrouwbaarheid van juistheid en bezitten de onbetrouwbaarheid door de ruis en fraude. Waarom hier het harde woord fraude?

De technicus, die voor Rife een nieuw apparaat heeft gemaakt wist, dat zijn apparaat niet viel te patenteren. Om te zorgen, dat anderen zijn apparaat niet na konden maken, veranderde hij diverse meetinstellingen, waarbij zijn frequenties niet meer overeenkwamen met die paar frequenties, die Rife en anderen met de oorspronkelijke Rife apparaten hadden gevonden. Daarna werd deze technicus de directeur van de fabriek, die zijn apparaten maakte en werd Rife uit de directie en de fabriek gewerkt. Deze aangepaste frequenties van de technicus kregen een eigen leven, waarbij zij Rife frequenties werden genoemd en alleen een beetje pasten bij het gemanipuleerde apparaat dat onder supervisie van de AMA en FA met de ogen dicht vrij werd gegeven, omdat deze instanties wisten, dat deze apparaten niet werkten, zoals Rife het wel wenste en zij Rife hiermee in diskrediet konden brengen en hebben gedaan. Zie het boek van Barry Lynes met de titel: "The Cancer Cure That Worked! Fifty Years of Suppression." waarin deze en veel meer, nog ergere fraude staat beschreven jegens Rife begaan, zie figuur 11.

Figuur 11. In dit boek van Barry Lynes worden de dramatische gebeurtenissen rondom Rife beschreven om de gepaarde elektronen techniek compleet te onderdrukken, omdat deze te goed en te goedkoop was.

Met de huidige elektronica zijn goedkope functiegeneratoren te koop, die bijvoorbeeld een resolutie van 10 mHz hebben, waarbij tussen de gehele Hz eenheden 98 andere sub-frequenties zitten.

Met een Neutrino Microben Resonantie Spectrometer (NMRS), die ik heb ontwikkeld zijn daarmee bacteriën in 100 keer verdund bloed en in vele andere vloeistoffen aan te tonen door hen met specifieke frequenties gemoduleerde pakketjes gepaarde elektronen uit een Tesla bol of Tesla spoel te doden. Hierbij worden hoofdzakelijk frequenties in de gebieden van 0,5 tot 1100 Hz gepaarde elektronen en soms hoger tot 3 kHz toegepast, allen opgesplitst in diverse sessies van 999 seconden. Deze sessies zijn 1- 220 Hz, 200 - 420 Hz, 400 - 720 Hz en 700 - 1120 Hz. Daarna is de toename telkens 500 Hz per 999 seconden. Via video opnames met een mobiele telefoon worden de resultaten vanaf een oscilloscoop en een functiegenerator voor de nabije frequenties bekeken, waarbij een positief resultaat in milliseconden plaats vindt en daarmee de revue passeert, de reden dat de lange tijd van 999 seconden moet worden genomen om met de ogen de resultaten waar te kunnen nemen. Automatisering lukt nog niet, omdat geen goede snelle voltmeters te vinden zijn, die 800 Mega-metingen per seconde kunnen verwerken voor het analyseren van meerdere verdunde bloedjes tegelijk.

Bij resonantie van de gepaarde elektronen met een bepaalde soort bacterie ontstaan plots zoveel vrije elektronen in deze bacterie, dat deze de grote inwendige elektronentoename niet overleeft en ontploft, vanwege de nieuwe elektronen, die elkaar in deze bacterie afstoten.

Vervolgens komen de nieuwe elektronen vrij in de meetcuvet, waarbij met een oscilloscoop deze voltaagtoename is te meten ten opzichte van een blanco meetcel zonder bloed. Hierbij worden de resultaten van elkaar afgetrokken en versterkt. Een voorbeeld van een spoortje aan bacteriën en daarna drie sterk positieve uitslagen tussen de frequenties 177 en 178, die seconden na elkaar worden gevonden, staan in figuur 12 weergegeven.

In figuur 12 is als voorbeeld van uitslagen, waarbij bacteriën in verdund bloed van één patiënte, drie frequenties tussen 177 en 178 Hz zijn gevonden met de frequentie van 177,4 Hz, een paar seconden later in de meting 177,8 Hz en weer een paar seconden later 177,9 Hz kan worden afgeleid, dat mijn

metingen nog niet de juiste resolutie hebben en ik minimaal een tot twee cijfer meer achter de komma moet meten.

De frequenties van 177 en 178 en alle andere 195 sub-frequenties, die ik mat deden en doen absoluut niets in de meetcel en dus ook niet in de patiënte.

Door dit op te lossen zweepste zij in 60 seconden door de frequenties van 177 naar 178 Hz met haar Tesla spoel en functiegenerator.

Zodra nauwkeuriger en sneller kan worden gemeten, kan het frequentiegebied worden verkleind en de zweep tijd korter worden gemaakt en deze vaker worden herhaald, hetgeen de behandeling bevordert.

Figuur 12. Uitslagen van 100 keer verdund bloed van een patiënte, die met de NMRS zijn gemeten. De gele golven zijn van de blanco, de lichtblauwe van het verdund bloed en de donkerblauwe is het verschil tussen blanco en meetcel. Links een spoortje, rechts de uitslagen 177,4, 177,8 en 177,9 Hz, die sterk positief zijn.

Rife heeft rond 1930 bewegende video-opnames van zo'n ontploffing van een bacterie gemaakt. Anno 2025 lukt dat niet om dit te herhalen, omdat microscopen niet meer dan 2000 keer mogen vergroten. Rife kon tot 60.000 keer vergroten. Honderd jaar later mogen wij dat niet. Daar komt verandering in.

Daarnaast meten de huidige zeer snelle oscilloscopen meer dan 90 tot 99% van de tijd niets, omdat zij bezig zijn met berekeningen en het presenteren van de paar gemeten gegevens.

Voor 90-99% van de tijd zijn de huidige analoge en digitale oscilloscopen dus volkomen blind. Daarnaast is niet bekend hoe de functiegenerator zijn sub-frequenties genereert en of het in de opgegeven zweep tijd wel alle sub-frequenties levert en geen overslaat.

Vanwege de gevonden sub-frequenties, die nog niet nauwkeurig genoeg met voldoende cijfers achter de komma worden gemeten en met de problemen, die nog niet zijn opgelost, meld ik dit NMRS apparaat alleen hier, die verder in ontwikkeling is, voor het meten van actuele Rife frequenties in bloed, urine en andere lichaamsvochten, zoals melk en liquor en sappen om hiermee aan te geven, dat vele gepresenteerde hele frequenties veelal absoluut niet en nooit met bacteriën resoneren en derhalve niet genezen.

Het frequentie gebied waarbij de meeste bacteriën worden gemeten, varieert per dag, in de tijd, voedsel, ziekten, omstandigheden en seizoenen. Voor de corona-tijd werden de meeste frequenties

bij bacteriën onder 1100 Hz gepaarde elektronen gevonden. Tijdens de corona-tijd liepen deze op tot 5000 Hz bij gevaccineerden, daarna niet hoger dan 900 Hz en het afgelopen jaar is dat weer gestegen tot 2600 Hz. Hierbij heeft bijna niemand dezelfde microbioom in bloed, behalve ruim een jaar geleden (eind 2024 tot midden 2025) toen in geheel Nederland bij iedereen drie harde intensieve bacteriële frequentie-clusters werden gevonden, die eind 2025 geheel zijn verdwenen.

Zes jaar geleden heb ik een duur Rife achtling apparaat gekocht, die krachtig veel gepaarde elektronen produceert. Echter bijna alle duizenden frequenties, die bij apparaat werden geleverd hadden bijna geen frequenties met cijfers achter de komma. Hierbij kun je jaren deze hele frequenties blijven gebruiken, het geneest daarbij niet de patiënten met infecties en tumoren en dat klopte. Met de NMRS kon ik dit controleren en de mensen bleven ziek.

Nu zijn meerdere apparaten op de markt, die Rife apparaten worden genoemd en die dat niet zijn. Het snelst te controleren is of het Rife apparaten zijn en gepaarde elektronen leveren vanaf 0,5 Hz tot hoger is door hier een TL buis bij te houden, die bij aanstaan van het apparaat moet gloeien. Dat gloeien met de TL buis is ook vast te stellen bij de attributen, die bij het apparaat worden geleverd. Via ijzercontact gloeien de TL buizen sneller. Raak hierbij dit ijzer niet zelf aan om hiermee geen schok vanwege elektrische ontlading op te lopen.

In de volgende hoofdstuk komen in het kort een groot aantal apparaten aan de orde, die wij dagelijks gebruiken en allen met gepaarde elektronen werken, zonder dat ons te melden. Hierbij was het weer Nikola Tesla de grote uitvinder.

De twee radio's van Tesla de eerste elektromagnetisch de tweede met gepaarde elektronen

Tijdens zijn honderden uitvinden bedacht Tesla rond 1890 twee typen radio's. Zijn eerste radio beruste op elektromagnetische frequenties als **dragergolven**, waarbij vanwege de lage energie-inhoud van deze golven alles voor en na ontvangst van de berichten flink moesten worden versterkt, wilde men het signaal kunnen horen. Daarbij had men grote lange antennes nodig om deze signalen te kunnen ontvangen.

Het bereik was op veel plaatsen vanwege gebouwen, beton en bossen slecht. Ook de afstand vanaf de zender naar de ontvanger was heel belangrijk en vaak te groot, zodat alles onderweg moest worden versterkt. Zat men als bijvoorbeeld in een dal, dan had men vaak geen of een slecht ontvangst.

Markies dr G.G.M. Marconi heeft deze vinding van Tesla gestolen en is hiermee rijk en beroemd mee geworden en heeft hiervoor een Nobelprijs gekregen. Mede vanwege het feit, dat Tesla hem heeft geholpen deze radio-apparatuur te verbeteren. Pas na zijn dood in 1943 kreeg Tesla de erkenning, dat hij de uitvinder was van de radio en deze Nobel prijs en vele andere Nobelprijzen nooit heeft gekregen.

Zijn tweede radio in dezelfde tijd bedacht, beruste op **gepaarde elektronen, als dragergolven** met daarop de boodschap, die hij draadloos supersonisch snel door de lucht en materie kon verzenden en overal doorheen ging. Als zijn ontvanger de juiste dragergolf frequentie op zijn apparaat had ingesteld, dan ontpaarden deze golven zich in elektronen voor elektrische energie in het apparaat met daarop geponeerd het bericht, die men hier uit kon filteren.

Na deze radio's kwam Tesla rond 1890 met de afstandsbedieningen en als men nu naar de auto-sleutels kijkt, naar andere afstandbedieningen, draadloze boxen en als voorbeeld het radiografische besturen van drones, dan berusten zij allen op dragergolven met gepaarde elektronen, die supersnel overal doorheen gaan. Hetzelfde geldt voor Wifi, Bluetooth, GPS systemen in de satellieten en alle andere soorten satellieten rondom onze aarde.

Wat de satellieten betreft, tref men geen vertragingen meer aan met gesprekken via de telefoon, die men vanaf de andere kant van de aarde voert om aan te geven, dat deze communicaties via de lucht en satellieten nu zeer snel zelfs supersonisch verlopen.

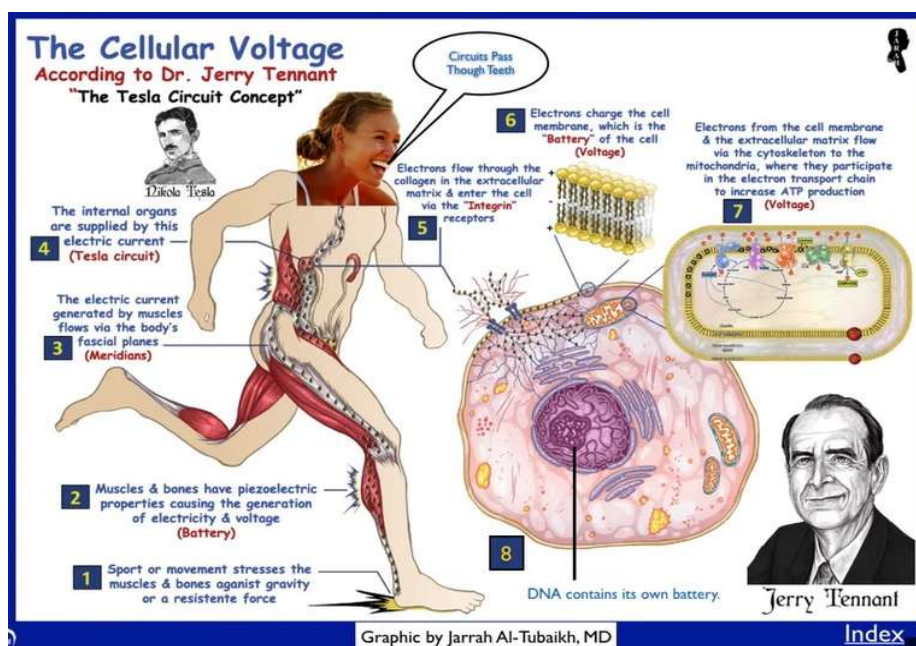
Met uw mobieltje bent U nu bijna overal zonder enige vertraging in de gesprekken bereikbaar en bevat het slechts een hele kleine antenne.

Nergens in de literatuur wordt bekend gemaakt wat de dragergolven van deze apparaten zijn en de techniek, die Tesla 130 jaar geleden uitvond.

De energiebatterijen in ons lichaam

Het belangrijkste gepaarde elektronensystemen voor de mens hebben wij nog niet besproken.

Dr J. Tennant heeft gevonden en aangetoond, dat in ons lichaam Tesla systemen werkzaam zijn, die de vier grote batterijen in ons lichaam opladen. De vier batterijen zijn de spieren, celmembranen, mitochondriën en het DNA, zie hiervoor figuur 12, die van Tennant is overgenomen vanaf zijn vele video's die op internet zijn te zien. Deze Tesla systemen produceren gepaarde elektronen, iets wat Tennant nog niet weet en hier niet dieper op in gaat.

Figuur 12. In deze figuur toont Tennant de vier grote batterijsystemen, die via Tesla circuit worden opgeladen. Deze zijn de spieren, celmembranen, mitochondriën en het DNA.

Kijken wij daarbij verder naar ons lichaam, dan staan ons hart en de hersenen in direct contact met alle biljoenen cellen in ons lichaam. Hierbij stuurt ons hart deze cellen aan en meldt het hart allerlei berichten terug naar de cellen, die daar op reageren en slaan onze hersenen alleen nuttige informatie

voor ons op, waarmee wij op het moment nu en in de nabije toekomst kunnen functioneren en wij daarbij het bewustzijn mee helpen op te bouwen. Deze berichtgevingen zijn bidirectioneel.

Hierbij bevat ons DNA (waarschijnlijk dubbel van moeder en vader gekregen) alle informatie van het gehele universum, die wij via onze lage bewustzijn deels tot zeer beperkt kunnen gebruiken. Door bewustzijn verhogingen komen wij bij meer gegevens terecht, die in het DNA zijn opgeslagen en komen wij steeds meer te weten over het universum en wie wij zijn (geweest).

De vraag is hoe krijgen het hart, DNA en de hersenen snel deze enorme hoeveelheden informatie toe- en teruggestuurd?

Via beredenaties kunnen wij de zenuwbanen voor deze contacten met alle cellen uitsluiten. Per tijdseenheid zouden, dan gigantische hoeveelheden elektrolyten en elektronen door deze banen moeten stromen, wat niet realistisch is. Daarbij kost dit systeem dan teveel ATP energie, die niet aanwezig is en niet valt aan te maken. Deze zenuwen zijn alleen voor het aansturen van specifieke groepen cellen.

Als wij naar ons lichaam kijken, dan zit hier een enorme hoeveelheid wit materiaal in, in de vorm van banen en vliezen, die wij fascia noemen. Hierbij zijn deze fascia en vliezen in gewicht het grootste orgaan in ons lichaam en zijn zij daarbij vrij symmetrisch opgebouwd.

De kans dat deze fascia de gepaarde elektronen supersnel en supergeleidend heen en weer het hart, DNA en de hersenen sturen is een reële optie. Met een grote de kans dat dit klopt.

Want, onze Opper-Scheppers, Onze Vader en Moeder, die overal zijn, sturen ons namelijk gepaarde elektronen vanuit de Centrale zon, andere zonnen en onze eigen zon om ons DNA te herstellen richting de 12 paradijselijke strengen.

Deze externe informatie moet, daarbij in alle cellen terecht komen en het zijn de fasciadraden, die in en bij alle cellen komen. Vanaf onze buitenkant komen deze informaties waarschijnlijk via de acupunctuurpunten en -banen het lichaam binnen en gaan zij via de fascia heen en weer en overal naar toe.

Het hart ontvangt hierbij zeer veel informatie, die het moet omzetten in vrije elektronen en sommige elektronen weer moet kunnen paren voor de informaties, die het terugstuurt. De overvloed aan vrije elektronen is een mogelijke optie voor hulp bij het transport van bloed. Deze vrije elektronen zijn energie voor de hartslag en voor het opladen van de passerende bloedcellen, waarmee deze elektronen de nu negatief geladen bloedcellen gemakkelijker door de circulaties laten stromen, doordat deze cellen elkaar afstoten en Eddy stromen in de positieve membraankanten opleveren, waarbij de bloedcellen van negatieve afstotingen en Eddy stroom nog gemakkelijker kunnen stromen.

Het hartcentrum is hierbij de grote regulator in het lichaam, waarbij de hersenen alleen nuttige informatie voor het heden en de toekomst opslaat. Het DNA dat wij hebben is grotendeels uitgeschakeld en wordt nu weer door onze Opper-scheppers gereactiveerd.

Hiermee krijgen wij weer een aantal zintuigen terug, die wij in het verleden hebben mogen gebruiken.

Bij deze aannames van intensieve gepaarde elektronen transporten door ons lichamen als energie en informatiedragers komen wij enkele “Tesla circuit-”vraagstukken tegen, die nog niet zijn opgelost. Beperkte andere vraagstukken zijn: hoe kunnen cellen met hun DNA elektronen paren en als informatie richting hart en hersenen sturen, hoe verwerken hart en de hersenen deze informatie en op welke wijze slaat het DNA alle informatie, die in het universum aanwezig is op? Op welke wijze zijn hier de magnetische deeltjes bij betrokken?

Slaapziekte

Wij zijn begonnen met Reichenbach, die als eerste in onze tijd de gepaarde elektronen weer heeft aangetoond en gebruikt voor het behandelen van zijn lichtgevoelige mensen, die niet gevoelig voor elektromagnetische golven waren maar voor specifieke frequenties gepaarde elektronen die helderzienden als licht waarnemen. Reichenbach vond, dat wol de gepaarde elektronen het beste tegen hield, waarbij de mensen tijdens de volle maan rustiger werden. Wol houdt hierbij de gravitatie en levitatie gepaarde elektronengolven tegen. Dat betekent, dat deze mensen met wol als isolatie minder etherisch licht en minder specifieke frequenties gepaarde elektronen absorbeerden. Wij eindigen daarom met Reichenbach met een mogelijke verklaring voor het feit, dat bij volle maan zij overactief reageren.

De gepaarde elektronen komen deels vanaf de zon in bundels als gravitatiekracht naar de aarde, die het meeste van deze energie omzet in elektronen en warmte. De rest gaat door de aarde en wordt een levitatie kracht richting de ruimte. De gravitatiekracht is, vanwege rechtstreeks zicht op de zon overdag groter dan in de nacht, waarbij de aarde in de schaduw van de zon zit. De ratio gravitatie/levitatie verandert daardoor per dag maar ook in de maand.

De gepaarde elektronenbundels vanaf de zon volgen de weg van de minste weerstand richting grotere massa's. Gedurende de meeste tijd van de maand staat hierbij de aarde, als grote massa voor de maan als kleinere massa, waarbij de maan vanuit bepaalde posities op aarde bekeken minder gepaarde elektronen rechtstreeks- vanuit de zon ontvangt. Bij volle maan staat de maan dan ten opzichte van bepaalde posities op aarde volledig rechtstreeks in de richting van de zon buiten de schaduw van de aarde en trekt de maan hiermee meer gepaarde elektronenbundels aan, die nu niet naar de aarde maar naar de maan gaan.

Hiermee verminderen de gravitatie en gravitatiekrachten in de nacht tijdens volle maan extra iets teveel en hebben zij waarschijnlijk invloed hebben op de Tesla circuits in de hersenen die nu minder bepaalde specifieke frequenties ontvangen en hier ongecontroleerd op reageren en licht willen ontvangen door het maanlicht op te zoeken, waarbij zij soms op de daken kropen. Hierbij wisten zij toen niet dat het niet om elektromagnetisch maar etherisch licht gaat.

Waterdicht is deze beredenering van mij niet en riep vragen en nader onderzoek op.

Nieuwe elektronica, die ons voorspoedig verder helpen

Andere recente grote ontwikkelingen voor het snel verwezenlijken van vrije energie op onze aarde zijn de functiegeenatoren, inverter- en playback transformatoren, pseudovonkenschakelingen, kleine microprocessoren met Wifi en Bluetooth voor een paar euro per stuk, pulsbreedte modulatie generatoren idem een paar euro per stuk, naast de eerder genoemde vrij dure spectrumanalysers en oscilloscopen. De eerste dingen zijn veelal goedkope nieuwe elektronica apparaten, die de ontwikkelingen van vrije energie enorm kunnen versnellen, als wij de werkingsprincipes van de drie energiebronnen in ons heelal kennen en die kennen wij.

Samenvatting

De gepaarde elektronen nemen qua energie en massa 96% van het heelal in en veel meer apparaten werken al met deze gepaarde elektronen, zonder dat wij ons realiseren. Als wij deze gegevens tot ons nemen, dan kunnen wij hiermee een gigantisch aantal andere apparaten en toepassingen bedenken, die ons mens en mensheid verder helpen richting een mooie toekomst in gezondheid, vrede, voorspoed, geluk en in harmonie op basis van gelijkwaardigheid.

Als voorbeeld reizen wij dan met behulp van gepaarde elektronen duizenden keren sneller dan licht, als bewijs, dat de gepaarde elektronen naast levensenergie en gratis energie, supersonisch snel, goedkoop, schoon en veelzijdig transportmiddel zijn voor de bezoeken aan onze eigen aarde, andere planeten, manen en zonnestelsels.

Daarvoor moeten wij lang en gezond kunnen leven om dit alles te mogen bekijken en met de Med-Beds van Nikola Tesla moet dat mogelijk zijn. Dit in samenhang met de nieuwe elektronische ontwikkelingen die ons verder helpen.

De meeste kennis hiervoor is onder en in de mensen aanwezig, alleen nog enkele humanitaire fondsen vrij geven en wij gaan daarmee aan de slag.

De doelstellingen daarbij zijn gratis energie en genezingen voor iedereen op onze aarde te willen realiseren.

Met uw hulp en kennis moet dat lukken.

Met vriendelijke groeten,

Dr G.J.J. Beukeveld
EuroStaete